This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

1528 e. 50

600031022E

G. 180. E. 30.

E. BIBL. RADCL.

1528 e. 50

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

DYSPHAGIA.

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS

DE

DYSPHAGIA;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI Conſenſu; et

Nobiliſſimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO

GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

ALEXANDER MONRO,

BRITANNUS.

Ad diem 12. Septembris, horâ locoque ſolitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

M DCC XCVII.

VIRIS EXIMIIS,

ALEXANDRO MONRO,

FRANCISCO HOME,

JOSEPHO BLACK,

JACOBO GREGORY,

DANIELI RUTHERFORD,

ANDREÆ DUNCAN,

THOMÆ CAROLO HOPE,

ALEXANDRO HAMILTON,

ARTIS MEDICÆ

IN ACADEMIA EDINENSI

PROFESSORIBUS DIGNISSIMIS,

PRÆCEPTORIBUS SUIS SPECTATISSIMIS,

CUM OB CONSILIA ET PRÆCEPTA,

TUM OB AMICITIAM,

QUA ILLUM DIGNATI SUNT,

SEMPER COLENDIS,

HOC OPUSCULUM,

GRATI ANIMI TESTIMONIUM,

SACRUM VOLUIT

AUCTOR.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

D Y S P H A G I A.

PER Dyſphagiam, plerique Medici intelligunt, id corporis vitium, quo poteſtas devorandi vel ex toto aboletur vel magnoperè impeditur.

Morbi hujus mentionem ſæpiſſimè faciunt auctores; eique nomen alii aliud imponunt.

A Apud

Apud VOGELIUM *Oeſophagiſmus*, LINNÆUM *Aglutitio*, SAUVAGESIUM CULLENUMque *Dyſphagia*, appellatur; et quia hoc nomen maximè in uſu eſt, eo nos quoque utemur.

Cùm hoc vitium a variis omninò fontibus, et ab aliis morbis prægreſſis, originem ducat, et igitur ſæpè nec ſine gravi periculo accedat; cúmque prætereà, in auxilium arceſſitus, Medicus, morbi cauſam difficillimè detegat, deteĉtam verò, ſæpè, vel arte levare, vel omninò depellere poſſit; operæ pretium me facturum putavi, ſi, quâ potuerim curâ, morbi naturam et cauſas exploraverim.

Argumentum eſt, prætereà, nondum ab auĉtoribus traĉtatum, eo ordine et copia quam ejus magnitudo requirit.

Quanquam enim dyſphagiæ plurima exempla inſignia a ſcriptoribus, ſuis in commentariis et in aĉtis ſocietàtum, memoriæ prodantur; illa tamen adeo a ſe invicem ſejunĉta et diſſita ſunt, ut Medicus notitiam eorum ne-

ceſſariam

ceſſariam et optatam, niſi innumeris ferè libris evolutis, invenire nequeat.

Conſilium, hanc ob cauſam quoque, cepi; ſpe, remedia quædam et adminiſtrandi modum, Medicis vel parum cognita, vel ſaltem in lucem nondum edita, proponendi; quibus nonnullæ dyſphagiæ ſpecies, vel ſanari, vel ſaltem minùs periculoſæ reddi poſſunt.

Quo dyſphagiæ cauſæ magìs perſpicuæ fiant, corporis partes quæ deglutitioni inſerviunt, et devorandi modus, imprimis explicanda.

DE OESOPHAGI SITU.

Tubus quo cibus ex ore in ventriculum devehitur, ab anatomicis Gula vel Oeſophagus vocatur.

Canalis

Canalis cylindraceus eſt: a parte pharyngis inferiore incipit: ponè tracheam, ſecundùm vertebras, per thoracem, in abdomen deſcendit.

In thorace inter lamellas mediaſtini poſterioris, unde latera ejus tunicam accipiunt, iter tenet: deinde dextrorſum vergit a quinta ad nonam uſque vertebram, ut via libera aortæ pateat: poſtremò, paululùm antrorſum inclinans, diaphragma perforat, et ventriculo jungitur.

Situs tamen œſophagi, corporis poſiturâ, pulmonum tracheæque pondere, partium vicinarum morbis, maximéque aneuriſmate aortæ deſcendentis, mutari poteſt.

Oeſophagus rariſſimè in duas partes eſt diviſus *.

DE

---

* Vid. Lieutaud. Hiſt. Anat. Med. vol. ii. p. 313.

DE OESOPHAGI TUNICIS.

Plures tunicæ œſophago propriæ ſunt; quarum extima eſt celluloſa, et eum ſpinæ dorſi a parte poſteriore, tracheæque ab anteriori, adjungit.

Intra hanc, duæ muſculoſarum fibrarum lamellæ diverſæ ſunt, quarum exterior in longitudinem exporrigitur, interior tranſverſa aut circularis eſt *.

Tunica Quarta Nervoſa vulgò nominatur, ſed eſt Celluloſa potiùs; laxis enim fibris et cellulis conſtat, quibus tunica muſculoſa tunicæ interiori nectitur.

Tunica interior plicas habet plurimas longitudinales; quæ, dilatato œſophago, ferè evaneſcunt;

* Vid. Tab. I. fig. 1, 2, 3, et 4.

evaneſcunt; remiſſo verò eo, ſe oſtendunt *: Hinc, œſophagus bolo majori devorato ſine injuria ſe accommodat. Plicæ tales œſophago ovino, bovino, teſtudinis, et aliorum animalium, œſophago, propriæ ſunt, et multò majores quàm humanæ.

Tunicæ intimæ plurima ſunt foramina, unde liquor mucoſus, œſophagum lubricandi et cibi deſcenſum faciliorem reddendi causâ, effluit.

In bobus ovibusque, quibus ruminatio eſt, œſophagi fibræ muſculoſæ ſeſe invicem, more linearum literæ X, decuſſant †; ac mirâ, inde, celeritate graminis bucceæ intra œſophagum deſcendunt aſcenduntque.

DE

* Vid. Tab. I. fig. 5.

† Vid. Tab. II.

DE VASIS OESOPHAGI SANGUIFERIS.

Oeſophagus, per totum ſuum decurſum, ramulos ab arteriis vicinis; hinc ab aorta deſcendente intra thoracem, accipit.

DE OESOPHAGI NERVIS.

Oeſophagi nervi a pare nervorum octavo oriuntur.

DE ABSORBENTIBUS OESOPHAGI VASIS.

Multa vaſa lymphatica œſophago propria ſunt. Intra thoracem, in glandulas conglobatas, Oeſophageas dictas, penetrant; et lymphatica

phatica vaſa ab hiſce glandulis proficiſcentia, in ductum thoracicum plerumque deſinunt.

Rami etiam a ſiniſtro latere partis ſuperioris œſophagi, deorſum in ductum thoracicum tranſeunt.

A dextro verò latere partis œſophagi ſuperioris, magnum lymphaticum truncum, qui in venam dextram ſubclavianam terminatur, intrant.

In toto, denique, œſophagi tractu, lymphatica vaſa dextri ejus lateris, cum ſiniſtris anaſtomoſi conjunguntur.

DE ACTIONE DEVORANDI.

Hæc autem minimè ſimplex eſt; duobus enim diverſis conatibus conſtat, quorum altero cibus in gulam, altero per gulam in ventriculum, depellitur.

Animalia

Animalia herbivora, etenim, capite ventriculo inferiore paſcuntur, hominesque capite inverſo potum haurire poſſunt; indè ſatis conſtat cibos in ventriculum pondere ſuo ſolo haud deſcendere.

Muſculis igitur huic conſilio inſervientibus, reſolutis, aut ſpaſmo correptis, vel tranſitu ab ore in gulam coanguſtato, devoratio difficillima evadit, aut omninò aboletur.

DE DYSPHAGIÆ CAUSIS PRÆCIPUIS.

Cauſæ dyſphagiæ præcipuæ (eis quæ ex mala partium fabrica oriuntur exceptis) hæ ſunt.

1mò, Corpora extranea ingeſta viam cibi per œſophagum impedientia.

2dò, Oeſophagi iter partium vicinarum tumore, duritie aut pondere, anguſtum redditum.

3tiò, Oeſophagi inflammatio.

4tò, Inflammati œſophagi effectus.

5tò, Oeſophagi ſpaſmus.

6tò, Oeſophagi paralyſis.

7mò, Venena in œſophagum aut ventriculum admiſſa; vel materia intra ventriculum fermentatione nata.

8vò, Oeſophagi vulnera, vel ipſe œſophagus ruptus.

CAPUT

CAPUT PRIMUM.

Corpora pharyngem aut œſophagum obſtruentia, aut acumine ſuo latera œſophagi penetrant, aut mole ſuâ deglutitioni obſtant; ſuntque vel ſolubilia vel inſolubilia.

Corpore in humano, multóque magìs carnivoris in animalibus avibusque prædæ, licet œſophagus iis ſit prævalidus, mirè dilatabilis*, vique reſiliendi gaudeat; boli cibi, aliæve res extraneæ in œſophago hærentes, maximam anxietatem, et, laryngem tracheamque prementes, aliquando ſubitam mortem inferunt.

A

* Vid. Haller. Element. Phyſ. vol. vi. pag. 98.

A WIERO * memoratur exemplum, hominis ab ovo integro deglutito ſuffocati; ovum in œſophago hæſit, tracheamque compreſſit.

Boves haud rarò ab battatis in œſophagis eorum infixis pereunt.

Chirurgus FORSTER, urbis HULL incola, hiſtoriam dedit † piſcatoris extincti per piſcem Soleam vivam in œſophagum ejus irruentem; quam Patri meo, in muſeo ejus ſervandam, miſit.

BURSERIUS exemplum memoriæ tradidit vermium, inter ſeſe nexorum, ægrum ſuffocantium ‡.

BARTHOLIN

* Vid. Tom. I. Mem. de l'Acad. Chirurg. Pariſ.

† Vid. *Hull Packet*, Auguſt 21. 1792.

‡ Vid. BURSERII Inſt. Med. Pract. Vol. iv. p. 291.

Bartholin mentionem fecit de viro qui obiit ſubitò convulſus, propter vitri fruſtum gulæ inhærens *.

Apud auctores plurima quoque alia exempla memoriæ traduntur, cibi, vitri, nummi, acuum, acicularum, plumarum, &c. gulæ inhærentium †.

Aliquando

* Vid. Cent. V. Hiſt. 66.

† Vid. Dodonæi Obſ. Med. cap. 17.

Ephem. Nat. Cur. Decur. 1. anno III. Obſ. 141.

Halleri Element. Phyſ. vol. vi. pag. 90.

Arculani Pract. cap. 57.

Edin. Med. Eſſays, vol. i.

Rhodius, Cent. 12. Obſ. 50. Vide etiam Obſ. 22.

Vid.

Aliquando res tales non ſolùm per œſophagum, verum etiam per totum canalem alimentarium, illæſis inteſtinis, tranſeunt, et cum fæcibus ejiciuntur. In Patris mei muſeo, globulus vitreus, a chirurgo cel. Alexandro Wood acceptus, circiter pollices tres in circuitu æquans, ſervatur, quique per infantem biennem ſine viſcerum injuria tranſiit. Inſignius adhuc exemplum ſervatur, viz. circini duos pollices et $\frac{5}{8}$ longi, a puella tres annos nata, deglutiti, quique, illæſis viſceribus, eodem modo ac in priori exemplo exivit. De pluribus exemplis ab aliis certior ſum factus, in

Vid. Mangeti Biblioth. Chirur. p. 302 et 322.

Swieten et Schenkius, Lib. 2. De Suffoc. Obſ. 1.

Diemerbroek. Anat. lib. 2. cap. 15.

Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. tom. i. pag. 450.

in quibus aciculæ, corporaque alia cuſpidata, canalem alimentarium permeaverunt.

Sed œſophagus, ventriculus, aut viſcera, ſæpè ob res extraneas deglutitas magnoperè læduntur.

Oeſophagus cibo ipſo nonnunquam adeo diſtrahitur, ut fibræ ejus muſculoſæ munere ſuo proprio fungi nequeant.

Re aliquâ in œſophago diu inhærente, non ſubito ſuffocante, contractio ſæpè fit ſupra infraque eam: Cujus exemplum in Tab. III. fig. 1. delineatur, quo obolus in œſophagi parte media pueri novennis per quadriennium latuerat, poſteáque, puero phthiſi abrepto, inveniebatur.

Res quævis dura, concoctu difficilis, etiam minima, diu in œſophago aut viſceribus recondita, tanquam nucleus concretis formandis, aut in ventriculo aut in inteſtinis inſervit; multa enim concreta, in Patris mei muſeo ſervata, in inteſtinis reperta, oſſa fructuum, veluti

luti prunorum aut ceraſorum, pro nucleo exhibuerunt.

Aciculæ devoratæ ſanguinis vomitum nonnunquam efficiunt *: Pruni os hæmatemeſin unico exemplo lethalem effecit.

Aciculæ interdum viſcera perforant, inflammationem gignunt, ac mortem inducunt †.

Aliquandoque acus ventriculum perforant ‡, indéque in alias corporis partes, verbi gratiâ, in ureterem ||, aut in veſicam urinariam §, viam ſibi faciunt.

Res

* Vid. Vol. i. Act. Berlin. pag. 53.

† Vid. Monro's Burſæ Mucoſæ, pag. 42. Tab. X.

* Vid. Lond. Phil. Tranſ. anno 1696, art. 2.

|| Vid. Jul. Cesar Claudinus, Reſp. Med. 40.

§ Vid. Plater. tom. iii. lib. 2. cap. 10. De Mictione.

Vid.

Res etiam œſophago inhærentes, quæ non viis ſolitis tranſeunt, nec arte chirurgi extrahantur, nova ſibi itinera faciunt * ; undè abceſſus ; inciſoque abceſſu, res vulgò tumoris verticem occupans facilè extrahitur †.

Res aliquando deglutitæ propè anum hærent. De viro a Patre meo certior ſum factus, qui dolorem vehementiſſimum, cum inflammatione et tumore, circa anum ſenſit ; pure formato, tumoreque inciſo, pure fœtido emiſſo,

---

Vid. Etiam, DIEMERBROEK, Lib. Anat. cap. 173.
Etiam, MIZALDUS, cent. 1. aphor. 3.
Etiam, THONERUS, lib. 3. obſ. 2.
Etiam, BONET. Med. Sept. lib. 3. ſect. 29. cap. 25.

* Vid. MIZALD. cent. 1.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. tom. i.

emiſſo, os ex capite piſcis Aſelli dicti inven-
tum fuit; quo exciſo, brevi convaluit.

DE DIAGNOSI.

Materia quævis in œſophago latens, ex dolore, anxietate, et ſuffocationis ſenſu, indè orto, facillimè dignoſcitur.

Secundùm rei molem, devoratio et reſpiratio plus minúsve impediuntur; res autem permagnæ deglutitionem prorsùs tollunt.

Quo de re in œſophago latente certiùs pateat, ſtylo oſſis cete, (ANGLIS *a Probang*), ad œſophagum perſcrutandum utimur.

DE PROGNOSI.

Dum res deglutita in œſophago manet, prognoſis plerumque fauſta eſt, quoniam vel ejici vel idoneis inſtrumentis extrahi poteſt.

Si

Si verò res cuſpidata inſolubilis in ventriculum deſcenderit, prognoſis incerta ſit oportet.

DE MEDENDI RATIONE.

Medendi ratio, cùm ad ſanandum, tùm ad leniendum morbum, variat multùm, ſecundùm varios ſitus rerum, quæ in œſophago hærent.

Si res in œſophago latens ſit ſolutu facilis, ut in ventriculum detrudatur, niſi immineat ſuffocatio, minimè opus eſt; a liquore enim ab œſophago ſecreto, lubricatâ atque mollitâ, partimque ſolutâ, præcipuè corpore per ſomnum laxato, ſponte dilabitur, vel poſtquàm diu in œſophago latuerit, vomitus vi ejici poteſt. Fabricius ab Aquapendente de exemplo ſimili mentionem fecit, in quo os, partim

partim diſſolutum, vomitu ex œſophago expulſum fuit *.

Res verò inſolubilis exiſtens, et reſpirationem etiam impediens, ex œſophago removeri debet.

Hoc fit gutture plumâ irritato ad vomitum excitandum; nec indè ſequitur periculum, ſtimulo enim remoto, vomitus ceſſat.

Vel ſi res in œſophago infixa totum œſophagum non implet, ut evomatur nitendum per ipecacuanham aut antimonium tartariſatum, vel per emetica præſentiora, uti zincum vitriolatum, cuprum vitriolatum, et flavum hydrargyri oxidum.

Si emetica æger deglutire nequeat, per anum injici oportet.

Hoc conſilio antimonii tartariſati ſolutio, vel nicotianæ infuſum, adhibetur; hoc in-

fuſum

---

* Vid. Op. Chirurg. cap. 39.

fuſum autem, niſi cautiſſimè adhibetur, periculoſum eſt.

Propter conſenſum quoque inſignem inter cutem, ventriculum et viſcera, vomitus, nicotianæ infuſo, cuti illito, excitari poteſt.

Apud veteres mos fuit, alvum, pedibus immerſis in hellebori infuſo, purgare.

Viam longè diverſam emeticorum exhibendorum tentabat SCHMUCHER, in caſu militis cujus in gula cibi buccea inhæſerat, qui neque ſurſum nec deorſum pelli poterat: Ille ſolutionem antimonii tartariſati in brachii venam infudit, et ſemihora poſteà cibi bolus vomitu ejiciebatur *.

In primis tomis Actorum Societatis LONDINENSIS, ſcriptisque HALLERI, multa traduntur experimenta, undè veriſimile fit, remedia cathartica et emetica ſanguinis maſſæ immixta,

* Vid. Miſcell. Chirurg. vol. i. pag. 335.

ta, eoſdem effectus ac ore data producere *. Horum tamen ſemper eſt ſummum periculum, et propter medicamenti vires, et propter aëra ſimùl cum eo in venam receptum; multa enim traduntur exempla, in quibus lactis vel puris etiam pauxillum in venam infuſum, mortem animali intulerit.

Remedia quædam volatilia, nec ore recepta, nec per anum injecta, eodem modo agunt; et ſic vomitus excitari poteſt.

Balthazzar Glassius † rem metallicam quæ primò in œſophago hæſerat, et poſteà in ventriculum deſcenderat, ſolvere tentabat.

Hoc

---

* Vid. etiam Regnaudot Diſſert. Med. Inaug. de Chirurg. Infuſ. renovand. Lugd. Bat.—Etiam vide Friend. Emmenalogia.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. Paris. vol. i. pag. 538.

Hoc conſilio, puero qui plumbum devoraverat, acetum deſtillatum, quo plumbum ſolvitur, et in ceruſſam acetatam mutatur, præſcripſit. Hoc autem non ſolùm propter alia mala ab aceto deſtillato in internam teneram et mobilem œſophagi tunicam periculoſum eſt, verum etiam quia ceruſſa acetata ut venenum in corpus humanum agit.

Hoc autem modo, aurum, argentum, aut plumbum, in œſophago hærens, hydrargyro infuſo amoveri aut mölliri poſſunt; ita in ventriculum faciliùs dilabentur, undè vomitu aut ano ejici poſſunt: et, ſine dubio, conſtrictis inteſtinis, hydrargyrus magnâ copiâ, ſine ullo malo, adhibitus fuit.

His remediis infeliciter tentatis, inſtrumentis chirurgicis uti debemus.

Forcipe recto res in gutture facilè extrahi poteſt. Re autem altiùs in œſophagum immersâ, forceps curva, manu dextrâ Chirurgi prehensâ, ac indicatore ſiniſtræ manus rectâ,

accommodatior

accommodatior eſt; ſic enim cibi, aut cujuſvis alius rei fruſtum, circa epiglottidem fixum, extrahi poteſt.

Pro nummi ex œſophago extractione, os cetaceum longum, cui duo tenacula obtuſa nectuntur *, quale Pater meus fabricari curavit, multis abhinc annis, ac prælectionibus ſuis monſtravit, adhibendum eſt.

Dum enim tenacula ultra nummum tranſmiſſa ac dein retracta, hunc prehendunt, œſophagi latera cavent ne nummus ex tenaculis elabatur; atque nummus ipſe, quoque, a tenaculis œſophagum defendit.

Ad

---

* Vid. Tab. IV. fig. 1. vel fig. 2. Pars talis inſtrumenti cetacea debet eſſe viginti pollices longa, ut ad ventriculum pertingat, ac ne dilabatur e manu Chirurgi, quod reverà in unico ſaltem exemplo accidiſſe videtur, et ægro mortem intuliſſe. — Vid. Tom. i. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS.

Ad oſſa ex œſophago extrahenda, Dr STEDMAN inſtrumento ad utramque finem curvo utebatur; et ad hami extremum, ne lædere-tur œſophagus, globulum ritè appoſuit *; ſi enim hami extremum acutum fuerit, resque in œſophago inhærens haud magnæ molis, adeóve mollis ut inſtrumenti mucro ibi infigi nequeat, periculum eſt ne œſophagus ipſe vulneretur; memoraturque exemplum †, in quo œſophagi ipſius pars, ab hujuſcemodi inſtrumento evellebatur.

Dr PERROTIN filo ferreo implicuit, atque extraxit, os in œſophagum infixum.

Dr G. CLEGHORN, ſummâ arte, plumam puellæ e gutture, per os cetaceum, vittâ circumdatum, extraxit ‡.

* Vid. Edin. Med. Eſſays, vol. i.

† Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS, tom. i.

‡ Vid. LOND. Med. Obſ. vol. iii. pag. 7.

Res autem parvæ, veluti acus, œſophago inhærentes, multò difficiliùs extrahuntur; et alii ſcriptores alia inſtrumenta, tanquam conſilio huic maximè accommodata, laudaverunt.

In Tab. IV. fig. 5. delineatur inſtrumentum, quod Pater meus dudum fabricari direxit, quo acus vel oſſa parva ex œſophago extrahi poſſunt. Hoc inſtrumentum ex ſtylo cetaceo conſtat; ad extremum cujus, forceps parva, e chalybe fabricata, infigitur; deprimendo annulos ei adaptatos, partes forcipis comprimuntur.

Hoc inſtrumento in œſophagum immiſſo, ſedeque rei in œſophago latente inventâ, fiſtulâque ſubductâ, forceps vi reſiliendi ſeſe aperit; reque inter forcipis partes incluſâ, reprimendo fiſtulam rem prehendemus.

Petit ad hanc rem inſtrumentum quodammodo ſimile ei Doctoris Perrotin fabricavit; eoque judice, acus per hoc facilè extrahi poſſunt, undequaque enim movetur. Hoc inſtrumentum

ſtrumentum ex longo oſſe cetaceo conſtat, cui annuli plurimi inſeruntur *.

De la Haye ad parva oſſa extrahenda, inſtrumentum ſibi proprium feliciter adhibuit, quod his verbis deſcribitur †: "Il prit un ſtilet "d'argent, long et très flexible, (c'étoit celui "de la plus longue de ſes algalies); il paſſa, "dans l'anneau qui termine ce ſtilet, plu-"ſieurs brins de filaſſe aſſez fine; il forma "pluſieurs lacs de toute la longeur de cette "filaſſe; il introduiſit ce ſtilet dans l'œſo-"phage; lorſqu'il l'eut placé au delà du "corps étranger, il le retira doucement, en "lui faiſant faire des demi-tours à droit et à "gauche, afin d'engager l'epingle dans le "pacquet de lacs formés par la filaſſe: Et ce "procédé

---

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. Chir. Paris. tom. i.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. Chir. Paris. tom. i.

" procédé ingenieux lui reuſſit fort heureuſe-
" ment."

Ut res in œſophago hærentes removeantur, in hiſce præcipuè exemplis in quibus œſophagus haud omninò obſtruitur, ſpongia in extremo oſſis cetacei a PETIT* fixa, laudatur. Niſi autem ſpongia fiſtula includatur, et ſimùl cum fiſtula ultra rem in œſophago hærentem introducatur, ne eam in ventriculum impellat periculum eſt.

Spongiâ ita intromiſsâ, madefacienda eſt ut tumeat, aquâ per fiſtulam infusâ; tunc fiſtula primò extrahatur, et poſteà os cetaceum cui ſpongia udâ redditâ affigitur; plures forſitan poſt conatus, res, in œſophago infixâ, extrahi poteſt.

Ab hiſce verò inſtrumentis diverſis, acus, aliaque corpora, ne in ventriculum impellantur

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS. tom. i. p. 491.

tur cavendum; res enim in œſophago hærentes, eis inſtrumentis æquè facilè in ventriculum impelluntur, ac extrahuntur; indè dolor, multique alii morbi, originem trahunt.

Ut de hac re præcaveatur, fiſtulam coriaceam, longum os cetaceum tegentem ſetis plurimis obſitum, fabricandam curavi *. Os hoc cetaceum in œſophagum detruditur; eoque altè detruſo, ſubducenda eſt fiſtula, et acus ut indè tollatur aggrediendum; per ſetas eam prehendere conamur, et poſt plures conatus fortaſsè deprehendemus.

Vice ſetarum, partes gummi elaſtici oſſi cetaceo figi poſſunt, et hæ quoque fiſtula tegi.

Dominus Jardine, Claſſis Regiæ Chirurgus, inſtrumentum ad acus ex œſophago extrahendas probè excogitatum, ad Patrem meum miſit. Ex oſſe cetaceo, cui plicæ plurimæ filorum

* Vid. Tab. IV. fig. 3.

filorum ex inteſtinis felinis circumdantur, conſtat; eoque in œſophago ritè poſito, viſceris felini plicæ illæ extrorsùm per fiſtulam hoc os cetaceum includentem, ut nodus formetur *, premuntur.

Inſtrumentum quodammodo ſimile, in Tab. V. fig. 3. delineatur.

Conatibus omnibus ad rem extrahendam nihil valentibus, ea in ventriculum impelli debet.

Rerum emollientium in œſophagum infuſio a Riedlino †, experientiæ fide, laudatur.

Niſi res autem tales cautè injiciantur, ne œſophagi fibræ muſculoſæ diſtrahantur aut torpidæ reddantur, metuendum eſt.

Remedium

* Vid. Tab. V. fig. 1. et 2.

† Vid. Lin. Medic. ann. 2. Octob. art. 3.

Remedium autem præſentius eſt, ut oleum copiosè et quàm citiſſimè æger bibat; hinc lubricatur œſophagus.

Æger quoque in balneum tepidum deſcendat oportet; et opio, vel ore vel enemate dato, tumor et tenſio, quo corporis infixi deſcenſus in ventriculum facilior fiat, minui poſſunt: Eodem modo ac urethra ſpaſmo laborante, olei injectio ſi non ſpaſmum ſuperet, candelæ medicatæ introitum faciliorem reddit.

Ad res in ventriculum impellendas, ſpongia oſſi cetaceo affixa in uſum plerumque vocatur. Ad idem conſilium globulus plumbeus ad extremum fili ferrei fixus a Petit adhibetur, et inſtrumenta ſimilia a Verduc * et aliis laudata et adhibita. Sed ſphæroides † ex eburno confecta

---

* Vid. Op. Chirurg. cap. 25.

† Vid. Tab. IV. fig. 4.

cònfecta, et oleo inuncta, ob lævitatem ſuam, huic conſilio melius inſervit.

Re inſolubili in ventriculum detrusâ, tranſitus ejus per inteſtina facilior erit, ſi æger magnâ copiâ lini infuſum, gummi Arabici mucilaginem, et medicamenta ſimilia, bibat; et quoque, per hæc, inteſtina minùs obnoxia ſunt injuriæ ex rebus acutis ibi latentibus.

Tunc WINSLOW præceptis obtemperandum. WINSLOW, ut ægrotus primò in dextrum latus, deinde in dorſum reclinet, ſuadet, eo conſilio quoniam pylorus retrorsùm patet, ut res in ventriculo incluſa promptiùs in duodenum tranſeat; pylorus autem, cùm cuſtodis januæ munere, vi muſculosâ ſphincteris ſui, accuratè fungatur, talis corporis ſitus minùs fortaſsè quàm credidit auctor celeberrimus valet.

Poſtremò, ad remedia purgantia draſtica confugiendum eſt, ut via corpori extraneo per anum pateat.

Re

Re in gutture hærente, ore extrahi et in ventriculum impelli recuſante, ægrique ſuffocatione imminente, ad rem extrahendam incidendus eſt ipſe œſophagus.

Hæc operatio a GUATANNI *, et ab aliis, ſine lethali exitu inſtituebatur; et, libro ſuprà notato, duo exempla feliciſſima hujuſmodi in corpore humano perfecta, memorantur.

Si hanc operationem experiri velimus, hoc modo progrediendum:

Secetur cutis juxta tracheæ latus ſiniſtrum; tum trachea cum muſculis tegentibus, et muſculo ſternomaſtoideo, a ſe invicem, digitis vel hamis obtuſis diſtrahantur; nervis, dein, primariis, ac vaſis magnis, cautè evitatis, incidatur œſophagus ſecundum longitudinem, ut materies eo incluſa removeatur.

---

* Vide Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS. tom. iii. pag. 14.

Si vas majus vulneretur, ligaturâ ſtatim comprimi debet.

Vulneris curatio ſummam ſolertiam requirit; capite fixo manente, donec perficiatur cura; ægroque interea enematibus nutrito.

CAPUT SECUNDUM.

Iter quo cibus ex ore in ventriculum tranſit, partium vicinarum tumore, aut duritie auctâ, difficile redditur, aut prorsùs impeditur.

Dyſphagia ex linguæ * et pharyngis morbis, veluti ex tumoribus, vel linguæ ipſius, vel ſub lingua naſcentibus, originem ducere poteſt.

Exemplum

* Vid. Ephem. Nat. Decur. III. Anno III. Obſ. 157.

Exemplum inſigne ranulæ congenitæ, ex ductu glandulæ maxillaris inferioris ſiniſtræ obſtructo et dilatato, dyſphagiam inferentis, Pater meus conſpexit: in hoc, lingua ita ſurſum premebatur, ut dentes medii inciſores quartam pollicis partem a ſe invicem diſtarent, ac vocem diſtinctam proferre nequiret æger.

Hic tumor a Patre meo et cel. BENJAMINO BELL inciſus fuit; vulnerique, ductui glandulæ maxillaris inferioris illato, inſerto tubo argenteo, convaluit æger.

Lingua quoque, ex inflammatione oris, palato vel genæ interdum adhæreſcit.

Tumores quoque, quales polypi magni, naſo aut gutture nati aut indè pendentes *, dyſphagiam efficiunt. Et idem vitium cauſam ſuam tumores in ore natos agnoſcit; ita materies

* Vid. Tab. VI. et VII.

teries oſſea, ex inferiore maxilla orta, totum ferè os impleſſe memoratur *.

In amygdalarum inflammatione, ſuppuratione, tumore, earumve ſchirro †, faucium iſthmus juſtò anguſtior fit; undè dyſphagia. Morbus quoque ſequitur quando uvula peccat ‡, vel glandulæ palati morboſæ redduntur. Ex palato etiam perforato, idem vitium oritur ||.

Lue

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS. tom. v.

† Exemplum tale in Tab. XIII. delineatur.

‡ Vid. Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Ann. V, Obſ. 5.—Vid. etiam, MEEKREN Obſ. Med. Chirurg. cap. 12.—Et exemplum ſimile in muſeo Patris mei ſervatur.

|| Vid. MORGAGNI, Epiſt. xlviii. art. 60.

SAUVAGES. Noſolog.

Lue venerea palatum oſſeum ſæpè deletur; hominemque novi, qui argenteo cuneolo palati foramen obturavit.

Exoſtoſes magnæ ex oſſe hyoide, interdum devorationem impediunt. Oſſeo-cartilaginoſus tumor alterius cornu oſſis hyoïdis, pilâ eburneâ (ANGLIS *a billiard-ball*) major, dyſphagiæ ſimùl ac ſpirandi anguſtiæ causâ, carptim a Patre meo et BENJAMINO BELL exſectus fuit, ſummo cum ægri levamine.

Dyſphagiam a luxatione cornu oſſis hyoïdis, memorat VALSALVA; ægerque, reductâ luxatione, convaluit *.

DESSAULT exemplum aliud notabile dyſphagiæ memorat; adoleſcentis, qui vitam ſuam abrumpere volens, glandem plumbeam per

---

* Vid. VALSALVA de Aure, c. 2. 20.

Etiam, MOLINELLI, in Comment. BON. T. V. Pars II. pag. 1.

per ſcloppum minorem (ANGLIS *a piſtol*) ſibi in os immiſit *.

Dyſphagia ſæpiſſimè oritur a morbis epiglottidis, ſicut ejus inflammatione †, eroſione ‡, induratione ||, vel ligamento ejus nimìs curtato § ; aut epiglottide ipſa oſſeâ factâ, undè ea dyſphagiæ ſpecies quæ tuſſiculoſa ¶ appellatur, quæque ægri timore, ne potus aſſumptus in tracheam tranſeat, HILDANO judice, augetur.

Luxationem

---

* Vid. Journal de Chirurg. vol. i.

† Vid. MAYNWARING, Med. Facts and Obſ. vol. i.

‡ Vid. SCHURIG. Chylologia, pag. 257.

|| Vid. BONET. Sepulch. Lib. III. Sect. iv. Obſ. 6.

§ Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obſ. 26.

¶ Vid. SAUVAGES. Noſolog.

Luxationem epiglottidis dyſphagiæ cauſam aliquando dare, a nonnullis affirmatur *.

Laryngis morbi, veluti cartilagines ejus luxatæ †, aut tumores indè naſcentes, idem efficere ſolent ‡.

Glandularum lymphaticarum colli moles aucta ||, vel nimia circa œſophagum pinguedo collecta, aut glandulæ bronchiales et œſophageæ

---

* Vid. Ephem. Nat. Cur. Centur. III. et IV. Obſ. 112.

† Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obſ. 90.

‡ Vid. Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Anno II. Obſ. 116.

|| Vid. Gooch's Survey, Vol. ii. p. 120.

Etiam, De Haen, De Deglut. læſa, pag. 7.

Etiam, Rhodius, Cent. II. Obſ. 47.

geæ * grandiores factæ, devorationem impedire poſſunt.

Tumores ſtrumoſi †, ſteatomataque ‡, idem vitium interdum inducunt.

Materia quoque inter vertebras cervicales cumulata, vel vertebrarum cervicalium curvatura, eidem morbo anſam præbent.

In ſpina etiam ventoſa, vertebræ præter naturam tumentes, pharyngem et œſophagum comprimunt, et dyſphagiam inducunt: cujus rei exemplum a Patre meo viſum fuit.

In nonnullis caſibus, in quibus homines, gutture ſecto, mortem ſibi ipſis conſciſcere volunt,

* Vid. Morgagni, Epiſt. xxviii. art. 16.

† Vid. Bresl. Samml. 1722. pag. 399.

‡ Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obſ. 149.
Etiam, Fab. Hildan. Cent. II. Obſ. 44.
Etiam, Edin. Med. Eſſays, vol. iii. p. 322.

lunt, ipſe œſophagus aliquando ſecatur; vel, ſi ligamentum latum, os hyoides cartilagini thyroideæ conjungens, ſecetur, larynx in dorſi ſpinam recidet, dyſphagiamque inducet.

Glandula thyroidea tumefacta, quod in bronchocele fit *, impeditam deglutitionem ſæpè facit.

Glandularum lymphaticarum nonnullæ, eæ præcipuè intra thoracem ſitæ, adeò œſophago vicinæ ſunt, ut, ſi magnoperè tumeant, ipſarum moles œſophagi cavum juſtò anguſtius reddat.

Devoratio impedita ex ipſius cordis palpitatione, a Doctore MEAD evenire dicitur.

Oritur quoque dyſphagia ex aortæ deſcendentis aneuriſmate. Pater meus et chirurgus cel. ANDREAS WOOD, hujus exemplum inſig-

* Vid. DE HAEN de Deglut. læſa, exemplum ſecundum.

ne viderunt; in quo, ob ingentem ſanguinis copiam intra aörtam coacti, devoratio difficilis evaſit, atque aëris in ſiniſtrum tracheæ ramum introïtus penitùs ferè interclusus eſt *.

Curſus arteriarum ex aortæ arcu orientium inſolitus, anſam dyſphagiæ dare poteſt. Exemplum in Tab. IX. delineatur; in quo, arteria ſubclaviana dextra, carotide dextrâ et ſiniſtrâ, et ſubclavianâ ſiniſtrâ, ex aörtæ arcu derivatis, oritur paulò infrà arteriam ſubclavianam ſiniſtram, et ponè tres alias arterias et tracheam tranſit ad dextrum latus †.

Oritur

* Vid. Tab. VIII.

Etiam, Dodonæus, Annot. cap. 30.

Etiam, Benivenii de Abditis.

Etiam, Morgagni Epiſt. 17. et 18.

† Vid. etiam, Mem. of the Med. Soc. of Lond. vol. ii.

Oritur quoque dyſphagia ex aneuriſmate arteriæ carotidis communis *.

Tumores inter tracheam et œſophagum †, vel abſceſſus pharyngem aut œſophagum comprimentes, dyſphagiæ anſam dent. Exemplum in Tab. X. delineatur; in quo, parte pharyngis ſuperiori exesâ, materies purulenta in laryngem evaſit, et ægram extinxit ‡.

Inſigne memoratur exemplum a Domino Ludlow, quo ſacci præter naturam facti cum œſophago commercium habuerunt, cibusque ferè omnis devoratus in hos ſaccos tranſiit ||.

Viſcera

* Vid. Werneri Epiſt. gratulatoria. Lips. 1776.

† Vid. N. Act. Cur. Vol. v. Obſ. 24.

‡ Vid. N. Act. Nat. Cur. Vol. v. Obſ. 24.

|| Vid. Lond. Med. Obſ. and Inq. vol. iii. p. 85.

Viſcera thoracis *, aut abdominis †, magnoperè tumida, devorationem difficilem ſæpè reddunt ‡.

De his autem morbis levandis aut ſanandis, opuſculi fines arcti, etiam leviter tractare nos vetant.

CAPUT

---

* Vid. Com. Van GEUNS, Act. HAARLEM. p. 77.

† Vid. MORGAGNI de Sed. et Cauſ. Morborum, Epiſt. xxviii.

‡ Vid. MORGAGNI de Sed. et Cauſ. Morborum, Epiſt. xxiii. art. 4.

Etiam, Van SWIETEN. Comment. ad § 797. pag. 649.

CAPUT TERTIUM.

DE OESOPHAGO INFLAMMATO, DYSPHAGIAQUE INDE NATA.

Iter ex ore in ventriculum rebus externis, ſicut corporibus acutis, calidis, fluidisve acrioribus ingeſtis, inflammationi obnoxium fit; hinc juſtò mobilius evadit, ſimúlque cavum ejus propter tunicas conſtrictas et condenſatas anguſtior redditur.

Oeſophagi quoque inflammatio a morbis totius corporis, veluti phlegmaſiis, cynanche tonſillari, maligna, pharyngea, et parotidea, induci forſitan poteſt.

Oeſophagus quoque in Culleni exanthematibus adeò inflammatur, aut adeò aphthis obſitus eſt, ut devorationem recuſet.

Inflammatio

DE PROGNOSI.

Oeſophagi inflammatio, propter diſtributionem cæterorum ramorum paris vagi octavi nervorum ſuper partes vitales ac canalem alimentarium, multò periculoſior, eâ qua alia corporis organa ejuſdem magnitudinis ſensûsque afficiuntur, eſſe videtur.

DE MEDENDI RATIONE.

Oeſophagi inflammatio plerumque ſanatu facilis eſt. Inflammatio enim, tenſio, et tumor œſophagi, tantum doloris præcipuè ægro inter devorandum pariunt, ut ipſe cibum ſolidum, ante inflammationem magnoperè levatam, ſumere nolit. Ægro autem in conatibus ſuis devorandi perſeveranti, ſpaſmi aliquando, ſumpto etiam cibo mitiſſimo, oriuntur.

Ne

Ne augeatur inflammatio, remedia antiphlogiſtica adhibenda ſunt.

Hirudines, cóllo applicatæ, præſens auxilium afferunt. Veſicatoria quoque in hac, ſicut in aliis inflammationibus, forſitan proderunt. Ex hirudinibus aut veſicatoriis ad partem thoracis poſteriorem, propè ſpinam, quo ſanguinis impetus in vaſis ex aorta deſcendente natis minuatur, haud procùl ab arteriis œſophageis appoſitis, maximum commodum ſperare licet. Nec diaphoretica mitiora ſimùl cum veſicatoriis rejicienda.

Unà cum his remediis, gargariſmata emollientia, velut althææ decocta, lini infuſa, tepidi quoque vapores in tracheam et pulmones inhalati, maximè valent: trachea enim, vaſa ſua, nervosque, ex eiſdem radicibus ac œſophagus habet.

Balneum tepidum quo removeatur dolor, minuaturque œſophagi tenſio, inflammationem etiam minuit.

CAPUT QUARTUM.

DE DYSPHAGIA QUÆ EX PHARYNGE OESOPHAGOVE PRIUS INFLAMMATIS ORIGINEM TRAHIT.

Durante igitur œſophagi inflammatione, latera œſophagi oppoſita interdum concreſcunt *. Suppuratio quoque brevi aliquando ſupervenit, fitque abſceſſus, qui mole ſuâ œſophagum totum obſtruit.

Van DOEVEREN exemplum memorat, in quo, inter vertebras ſpinæ œſophagique partem

* Vid. Act. HAFN. Vol. i. Obſ. 109. (Ex Variola.)

Etiam, BLANCARD. Collect. Med. Phyſ. Cent. iii. Obſ. 54.

tem poſteriorem, abſceſſus natus fuit, qui omnem cibi per œſophagum deſcenſum impedivit *.

Acuta quoque et inſolubilia in œſophago hærentia ſuppurationem ei nonnunquam inferunt †.

Roeslerus de puella mentionem facit, cujus in gutture hæſit pruni os, quæque materiem ſanguinolentam expuere ſolebat; eadem tamen febrim, devorandi difficultatem magnam, et convulſiones, paſſa, os illud tandem tuſſi ejecit ‡.

Materies

---

* Vid. Bleuland. de ſana et morboſa Oeſoph. Fabr. pag. 53.

† Vid. Morgagni, Epiſt. xv. art. 15.

‡ Vid. Bonet. Med. Sep. Lib. III. de Oeſophagi Affectibus.

Etiam, Plater, Obſ. lii. pag. 413.

Materies purulenta in earundem partium celluloſa ſubſtantia collectâ, ſubitò aliquando in earum cava erumpit; indéque in laryngem tranſit, et ægrum ſuffocare minatur, aut reverà ſuffocat. Hoc pauperi cuidam evenit, qui, poſt frigus diuturnum, dolorem vehementiſſimum gutturis et devorandi impedimentum ſenſit. Hac in conditione per triennium vixit. Materie tandem hujuſmodi in gutture accumulatâ, ſuffocatione ſublatus fuit. Inciſo cadavere, materia purulenta, œſophago eroſo, in tracheam viam ſibi feciſſe inventa eſt *.

Materia quoque ejuſdem generis, pulmonibus ulcere exeſis, in œſophagum erumpere poteſt †.

Cibus

* Vid. Tab. XI.

† Vid. Keir in Med. Beytragen, L. n. II.

Cibus ipſe aliquando non in ventriculum, ſed in partem œſophagi eroſam tranſit; inque ſaccis præter naturam factis, quique materiem purulentam continent, reconditur *.

Oeſophagus, in morbis totius corporis, ut in cynanche pharyngea, aliisque morbis, ſæpè in ſuppurationem abit.

Oeſophagus quoque, æquè ac aliæ corporis partes, inflammatione vehemente exiſtente, gangrænæ obnoxius eſt; memoraturque exemplum †, in quo œſophagus totus gangrænâ affectus fuit.

Gangræna

* Vid. Vol. ii. Lond. Med. Obſ. and Inq.

Etiam, Burserii Inſt. Med. Pract. vol. iv. pag. 292.

† Vid. Monthly Review, vol. 61.

Gangræna quoque ab inſtrumenti in œſophagum ſæpè detruſi, irritatione *, aut materia calida aut acri in guttur aut œſophagum recepta, oritur: Cujus rei GREGORIUS illuſtriſſimus exemplum inſigne mecum communicavit, puellæ quæ, acido ſulphurico ſorpto, quatuordecim exindè diebus elapſis, magnam œſophagi partem vomitu ejecerat.

Inflammatio, comitante condenſatione et œſophagi duritie, ejuſdem anguſtiam inducere poteſt. Hæc verò anguſtia nonnunquam ſine inſigni callo fit; eodem modo ac inteſtinorum *intùs-ſuſceptio* eorum ſtricturam, ſine duritie multa, aliquando efficit.

Oeſophagi conſtricti multa traduntur exempla, quorum inſigniſſimum memorat SAMPSO-

NIUS,

* Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS. tom. i. pag. 530.

NIUS *, quo, ægro inediâ perempto, et cadavere diſſecto, œſophagus adeò contractus viſus eſt, ut ſetæ porcinæ vix capax eſſet.

Oeſophagus induratus unico loco contrahitur, dum pars loco conſtricto proxima magnoperè dilatatur †: Eodem modo ac in urethræ ſtricturis aliqua canalis hujus pars ampliatur.

Membrana œſophagi interior, per duos aut tres pollices, ubi pharyngis ad formandum œſophagum contractio fit, aut propè ventriculum, ſæpè denſatur ac coarctatur ‡.

Sed

* Vid. Miſcell. Curioſ. anno 1613. Obſ. 170.

† Vid. Tab. XI. lit. F. — Vid. etiam, BURSERII Inſt. Med. Pract. vol. iv. pag. 292. — Etiam, ODIER, in EDIN. Med. Com. vol. iii. — Etiam, WILMER's Surgery, p. 94.

‡ Vid. TRILLERI Diſſert. de Fame lethal. ex callo Oris Ventr.—Etiam, HALLERI Collect. Diſſ. Pract. tom. iii. pag. 31.—Etiam, Sepul. Anat. lib. 3.

Sed abſorptio quoque fibrarum muſculoſarum, et materiei calloſæ aut oſſeæ ſuppoſitio, inflammationem ejus ſequi poſſunt *.

Indè hæc induratio non ſolùm vi mechanicâ cibi tranſitum impedit; ſed, fibris muſculoſis ſolutis, buccea interdum partem morboſam attingit, citóque ore rejicitur.

Tumores, ſecundum ipſorum ſitum et originem, devorationem aut vomitum plus minúsve difficilem reddere poſſunt.

Oeſophagus aliquando partim anguſtatur, partim carne quadam naſcente ſpongiosâ adimpletur; et pars auguſtata æquè dura ac cartilago fit.

Tales annuli in partibus œſophagi diverſis formantur. Pater meus exemplum annulorum talium propè ventriculum naſcentium, tuberisque ſpongioſi in parte œſophagi interiori,

* Vid. Metzer. Adverſ. Med. vol. i. pag. 175.

riori, vice valvæ fungentis, conſpexit. Cibus ferè omnis e ventriculo prohibebatur, ægro intereà facilè vomente. Oeſophagus aliquando ulceratione carcinode afficitur. Guttur quoque ſimili modo lue venereâ læditur. Exempla ſunt innumera tumorum in œſophago natorum, (Vid. Tab. VI. VII. et XII.), aut a partibus vicinis in guttur pendentium, quæ chirurgiâ ſolâ curantur.

DE CAUSIS EXCITANTIBUS.

Exinanitionum ſolitarum ſuppreſſio, ſicut menſium, hæmorrhoidum, &c. a Doctore Percival et aliis anſam dyſphagiæ præbere dicitur, exemplaque opinionem hanc confirmantia traduntur.

Irritationes quoque variæ œſophagum inflammant. Tumorum autem ortus cauſa adhuc parùm cognita. Statum quendam, ac-

tionemque vaſorum abnormem, eos gignere nonnulli cenſent.

Nicotianæ fumus, fungo aut ſchirro in œſophago originem dare fertur; et habentur ii qui tali fumo gaudent, ſchirrho aut labii inferioris carcinomati magìs quàm alii proclives.

DE PROGNOSI.

In exemplis plerisque hoc capite memoratis, prognoſis infauſta eſt; vitia talia lenire, rarò autem radicitùs (exemplis qui operatione chirurgi levantur exceptis) removere poſſumus.

DE DIAGNOSI.

Ex doloris levamine poſt œſophagi inflammationem, ex levi tremore ſuperveniente, ſenſuque

ſuque in gutture pulſus, ſiti permanente, dyſphagiâ perſtante, ſuppurationem factam eſſe conſtat.

Gangræna autem ſuperveniens, ex omni dolore ceſſante, fœtore, coloreque nigro materiei excreatæ, ex gutturis nigritie, artuum languore et frigore, ex pulſu celerrimo et parvo exiſtente, dignoſcitur.

Affectus alii hoc capite notati, ſolùm ex modo quo devoratio fit, œſophagum oſſe cetaceo perſcrutando, ex ſtatu ægri valetudinis ordinario cognito, imprimis ſi luis venereæ ſuſpicio ſit, dignoſcuntur.

DE MEDENDI RATIONE.

Suppuratione poſt inflammationem ſuperveniente, ut ea cataplaſmatibus emollientibus promoveatur, et dirumpatur tumor, nitendum eſt. Aut tumore ab parte inferiori inciſo,

aſtringentiâ

aſtringentiâ adhibendâ, ut ſanus reddatur œſophagus; dum, interim, puris in laryngem vel in ventriculum ingreſſus præcavetur.

Gangrenæ ortæ progreſſus, gargariſmatibus cinchonæ officinalis cum acidis junctis, opio, et enematibus nutrientibus, ad ægrum ſuſtentandum, adhibitis, eſt coërcendus. Si enim antiſeptica devorantur, gulæ dolorem, inflammationemque ne augeant periculum eſt.

Exempla dyſphagiæ nonnulla, œſophagi callo aut tumoribus inductæ, hydrargyro aliquando levata ſunt.

Dr MUNCKLEY * ſe plures tali œſophagi morbo

---

* Vid. LOND. Med. Tranſ. vol. i.

Etiam, NAHUYS, pag. 231.

Etiam, SANDIFORT, Biblioth. Phyſ. Med, vol. ix. pag. 24.

Etiam, GEUNS, Act. HAARL. tom. xi, pag. 112.

morbo laborantes, hydrargyro, omnibus aliis remediis incaſsùm tentatis, ſanâſſe affirmat.

In pleriſque autem hujuſmodi exemplis, æger nullum ex iſto remedio commodum percipiet. Hanc in mentem, non ſolùm propter tumorum analogiam intra naſum, os, pharyngem natorum, inductus ſum; verùm etiam propter exempla plura Patris mei curæ mandata, in quibus, præter argentum vivum, cicutâ, hyoſcyamoque, in uſum licet vocatis, eventus tamen infelix fuit. Indurationes itaque et ſtricturæ œſophagi a MUNCKLEY memoratæ, ex lue venerea ſine dubio originem duxerunt.

DE MODO TUMORIS EX GUTTURE TOLLENDI.

LEVRET polypos uteri ac vaginæ, ligaturâ excidendas ſuadet: illi tamen videbatur modum operandi, quem deſcripſit, non poſſe adhiberi

hiberi ad polypos in gutture natos tollendos *. Quùm verò Patri meo videbatur, polypos, in locis præcipuè arctis ſitos, exſcindi aut forcipe evelli non poſſe, ſine gravi injuria partibus vicinis illata, hæmorrhagia enormi, ac tumoris renaſcendi periculo, ob radices ejus relictos, ligaturam, in omni ferè caſu, exciſioni aut evulſioni prætulit; atque per triginta annos elapſos, varios modos quibus ſecundum tumoris ſitum, adhiberi poſſit, auditoribus ſuis in cadavere demonſtravit, argento nitrato poſteà polypi radici admoto, atque variis exemplis ægrotantium illuſtravit, in quibus, exitu ſecundo, operatio ſic inſtituta erat.

Inſpiciat

* Levret, Mem. de l'Acad. Royale de Chirurg. tom. iii. p. 599.: "Reſervant d'en parler dans un "autre memoire, en traitant des polypes de la gorge, "pour leſquels la même méthode ne pouvant pas "ſervir, j'en ai imaginé une autre, que je décrirai "alors dans toute ſon étendue."

Inſpiciat lector Tab. III. fig. 2. Tab. VI. XII. et XIII. ut tumorum naturam, inſtrumenta his tollendis adaptata, atque operandi modum, intelligat.

CAPUT QUINTUM.

Fibræ œſophagi muſculoſæ, nullâ etiam inflammatione præſente, nunc juſtò mobiliores factæ, ſpaſmo vel convulſionibus, ut in ſingultu, corripiuntur; nunc paralyſi minùs juſtò mobiles fiunt.

Hi morbi vulgò generis nervoſi affectûs eſſe cenſentur.

DE OESOPHAGI SPASMO.

Nunc majorem nunc minorem œſophagi ſenſum in hominibus diverſis animadvertimus.

Aquam

Aquam frigidam, cereviſiam effervefcentem, ſpiritus ardentes, alii aliis multò faciliùs hauriunt.

Rabie caninâ, pharynx et œſophagus adeò mobiles redduntur, ut aquæ guttulâ vel minimâ ore receptâ, totum corpus vehementer convellat.

Solidorum quoque bucceas majores minoresve varii homines devorant.

Corpore erecto, major œſophagi vis ad ſolida quàm fluida ingerenda neceſſe eſſe videtur; et, facultate devorandi deficiente, vulgò ſolida excipiendi facultas primò extinguitur.

Quando totum ſuum per curſum œſophagus ſpaſmo laborat, motu ejus inverſo aut antiperiſtaltico cibus magnâ vi rejicitur.

Aliis verò in exemplis œſophagi tantùm parte, ſcilicet inferiori, ſpaſmo laborante, cibus, tranſitu in ventriculum impedito, in œſophago diu detinetur.

Senem

Senem anteà ſaniſſimum cognovi, qui bis œſophagi ſpaſmo, per prandium correptus fuit. Primus morbi impetus, paucas poſt horas enemate anodyno ſublatus fuit; ſed impetus morbi alter, poſtquàm tres aut quatuor dies duraverat, (enemate anodyno aliisque incaſsùm tentatis remediis), ſponte tandem ceſſavit.

Gregorius cel. mecum exemplum puellæ hyſteriâ laborantis communicavit, cui dyſphagia per plures dies perſtans ſupervenit: et ſcintillâ electricâ per guttur elicitâ, levata fuit.

Oeſophagi ſpaſmo per ſcintillas electricas ſublato, ventriculus graviſſimè afficiebatur; ſed hæc quoque ventriculi affectio, eidem remedio tandem ceſſit.

Oosterdyk, de homine cui œſophagus duodecim dies ſpaſmo afficiebatur, mentionem facit *.

* Vid. Bleuland. de ſana et morboſa Oeſoph. Structura, pag. 56.

Æger quidam, totum per vitæ decurſum, œſophagi ſpaſmo, a Domino AIRD, laborâſſe dicitur *.

Inſigne, puellæ, J. MATTHEW, œſophagi ſpaſmo vexatæ, exemplum, in Noſocomio noſtro, ineunte anno 1792, ſe obtulit.

Hæc puella, viginti annos nata, paroxyſmis epilepticis, paralyſi cruris alterius, dyſuriâ, et imperfecto alterius oculi viſu, laborabat. Paulò pòſt, devorandi facultate minutâ, muſculorum gutturis et brachiorum ſpaſmi ſupervenicbant: tandèm, devorandi facultate penitùs abolitâ, ægra eandem exercere conata, convulſionibus violentis correpta fuit. Morbi initio, enemata nutrientia data fuerunt. Eodem autem ingraveſcente; compertoque ſtylum cetaceum facillimè per œſophagum tranſire, cel. Dr RUTHERFORD cibum ægræ in ventriculum injiciendum

* Vid. EDIN. Med. Eſſays, vol. i.

injiciendum curavit, ope tubi in pag. 77. deſcripti; et cujus, Pater meus experimentum fecerat, anno 1783, in exemplo ALEXANDRI CALLANDER, dyſphagiâ, ob œſophagi conſtrictionem, ſpaſmo comitatam, laborantis, quem, cum cel. CULLENO, et Chirurgo J. MEEK, oppidi FALKIRK, curabat.

Hoc modo, vita J. MATTHEW biennium et octo menſes protracta fuit.

Tubus in ventriculum bis vel ter indiès, neque dolore neque moleſtiâ inſigni excitatis, detruſus fuit. Tandèm devorandi facultas rediit. Primò liquidâ, idque parvâ tantùm copiâ, ſorbere potuit: triennio jam labente, cibos ſolidos conſumere valet.

Adhuc tamen dyſphagiâ levi, brevi autem fugiturâ, ſubindè laborat.

Omnia remedia antiſpaſmodica tentabat Dr RUTHERFORD; levamen autem tantùm fugax attulerunt.

Scintilla electrica etiam in hoc exemplo parùm profuit.

Egregio

Egregio Doctori RUTHERFORD, miram hanc ſanationem magìs naturæ quàm medicamentorum viribus tribuendam, perſuadetur.

Plura autem hujuſcemodi exempla memorâſſe, tali in Tentamine longum foret; qui plura voluerit, is libros infrà notatos evolvat *.

DE

---

* Vid. Act. HELVET. vol. ii. pag. 94.

BONET. Sepul. lib. iii. ſect. 4.

HARDER, Apiarium, Obſ. 40.

HOFFMAN, Diſſert. de Pharyng. Spaſmo.

TODE. in Collect. Soc. Med. HAFN. I. B. 24.

DE CAUSIS OESOPHAGI SPASMUM EXCITANTIBUS.

Habitus corporis nimìs ſentiens et nimis mobilis, homines ſpaſmis opportunos reddere creditur; hinc, malum fœminis, debilibus, &c. familiare.

Nexus cerebrum inter et muſculos tenebris adeò obvolutus eſt, ut ratio ſpaſmi certa vix ac ne vix quidem reddi poſſit.

De Haen eum animi affectibus, ſicuti iræ, dolori, &c. tribuit *.

In multis exemplis ſuprà memoratis, nulla animi affectio vehemens ægros turbâſſe videtur: actio quidem ipſa muſculorum qui devorationi inſerviunt, anſam præbuiſſe videtur; ſpaſmus enim ægrum inter prandendum corripuit. Sæpè tamen malum conſuetudine ingraveſcens,

* Vid. Diſſert. de Deglutitione læſa, pag. 25.

graveſcens, levioribus cauſis, parùm cognitis, neque facilè obſervandis, excitatur.

DE SPASMI OESOPHAGI DIAGNOSI.

Oeſophagi ſpaſmi facillimè dignoſcuntur, ex facultate devorandi omninò ſuſpenſa; ex faucibus aridis et ſiccis; vel ex quavis ſubſtantia, ſolida fluidave, inter devorandum in ventriculum tranſire recuſante, et ore naſove rejecta.

Morbi natura ampliùs patet, ex ſtylo *balænario* (Anglicè *Probang*) in œſophagum detruſo, quem gula ipſa arctè quaſi complectitur, et deſcenſum ejus in ventriculum impedit; vox quoque mutatur, et aliquando omninò deficit.

DE PROGNOSI.

Quamvis morbus in quibuſdam exemplis in ſanitatem mutatur poſt iteratos œſophagi

ſpaſmos,

ſpaſmos, hi tamen nonnunquam, idque graviores facti, redeunt.

Nullo morbi hujus certo remedio adhuc cognito, prognoſis eſt plerumque infauſta. Ex ſpaſmo diuturno maximum quidem imminet periculum, non ſolùm propter œſophagi canalem ſpaſmo interclusum, in quo ſtatu, teſtante Aird *, omnes cibum, etiam mitiſſimum, devorandi conatus, totum corpus convellunt, ſed quoque propter diſtributionem inſignem paris vagi octavi nervorum, quod primò in œſophagum, deinde in thoracis abdominisque viſcera, ramos ſuos mittit.

DE MEDENDI RATIONE.

Experientia ſatis evincit hoc œſophagi vitium, medicinâ ſæpè levari non poſſe ; medendi igitur ratio incerta eſt.

In

* Vid. Edin. Med. Eſſays, vol. i.

In Materia Medica plurima enumerantur remedia, Antiſpaſmodica dicta, quorum pleraque tamen hoc nomine vix digna eſſe videntur.

Opium maximè valet. Oeſophagi ſpaſmodice constricti opio injecto ſanati exemplum ſuprà memoravimus; hoc igitur remedium primò tentandum.

Proximum poſt opium locum tenet valeriana; dotes enim ejus ſalutiferæ in hujuſmodi exemplis a pluribus ſcriptoribus haud parvi nominis, viz. J. HUNTER *, PERCIVAL †, DUNCAN ‡, ſummis laudibus efferuntur.

Æther

---

* "Mr HUNTER ordered two ſcruples of flour of "muſtard, with one drachm of tincture of valerian, "twice a day." Vid. LOND. Med. et Chir. Tranſ. oct. edit. 1793.

† Vid. LOND. Tranſ. vol. ii. p. 90. edit. 1772.

‡ Vid. Caſes and Obſ.

Æther*, cuprum ammoniacum†, quaſſia‡, pomorum aurantiorum ſuccus||, glacies in œſophagum delata§, et remedia extrà adhibita, cicuta, nimirùm, hyoſcyamus, collo affricta, ad œſophagi ſpaſmum aut leniendum aut ſanandum, ab auctoribus, præcipuè a PERCIVAL¶, laudantur.

K Tinctura

* Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii. pag. 430.

Etiam, LOND. Med. Tranſ. vol. ii. pag. 92.

† Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii. pag. 431.

‡ Vid. TODE, in Collect. Soc. Med. HAFN. 1. n. 24.

|| Vid. N. Act. Nat. Cur. vol. v. obſ. 10.

§ Vid. MONTAT. Mem. de PARIS.

Etiam, TODE, Diſſ. adverſ. Med. Pract. HAFN. 1729, pag. 14.

¶ Vid. LOND. Tranſ. vol. ii. pag. 90.

Tinctura cantharidum, unguentum hydrargyri, vel olea, quoque prodeſſe poſſunt.

Scintillæ electricæ quoque a Doctore DUNCAN feliciter in auxilium vocatæ fuerunt *.

J. HUNTER exemplum memoravit †, ſpaſmi plures per hebdomadas perſtantis, aurâ electricâ ſanati, in quo hydrargyrus nil valuit.

Vapores tepidi in œſophagum inſpirati, a Doctore PERCIVAL œſophagi ſpaſmum ſolviſſe dicuntur.

Simùl cum his remediis, ſalutiferum quoque eſſe poteſt balneum tepidum.

Hoc in morbo, devoratione impeditâ, enematibus

* Vid. Caſes and Obſ.

† Vid. LOND. Med. and Chirurg. Tranſ. Edit. 1793.

matibus æger nutriatur oportet *; quoniam, res etiam mitiſſimæ in œſophagum agentes, ſpaſmos reducunt; hic ægrum nutriendi modus, omnibus aliis remediis, in levioribus exemplis, præſtat.

Vita humana, ut tradunt auctores, ultra quatuor aut ſex hebdomadas enematibus protrahi nequit; rectum enim et inteſtina craſſa, cibum nutrientem, per enemata datum, in chylum mutare recuſant.

Immò corpus humanum in fluidum aliquod nutriens immerſione nutriri poſſe fertur, morbique

---

* Vid. Mauchart, in Diſſert. de Struma Oeſoph. pag. 25.

Etiam, Morgagni de Sed. et Cauſ. Morb. Epiſt. xxvii.

Etiam, Trilleri, Diſſert. de Uſu Enemat. nutrient.

bique nonnulli, v. g. febres intermittentes, remediis extrinſecùs applicatis ſanantur *.

Dr CHALMERS manum in aquam tepidam immerſam ℥ſs. aquæ, horæ quadrantis ſpatio abſorbuiſſe memorat †; hinc, ſi manus ſuperficies ſit ad totam corporis ſuperficiem ſicut 1 :: 60, totum corpus eodem tempore duas ferè libras aquæ abſorbuiſſet. Idem piſcatoribus benè notum, per aquam enim vadentes nunquam ſitiunt; nec equus itinere (ut benè norunt viatores) dum pluit bibere cupit; idemque certiſſimè ex ranis probatur, ut docent experimenta Domini TOWNSON.

Spaſmo

* Vid. Experiment of Dr PYE, Med. Obſ. and Inq. vol. ii.

† Vid. LOND. Med. Tranſ. vol. ii. pag. 102. edit. 1772.

Spaſmo verò diu manente, cibum et remedia in ventriculum per virgam cetaceam detrudenda, auctores ſuadent. Hoc fecerunt WILLIS et HEYSHAM *. Metuendum autem eſt ne lædatur œſophagus; inſtrumentum igitur deſcribam, huic rei accommodatius, a Patre meo, ante triginta abhinc annos, excogitatum.

Hoc inſtrumentum utre magno, e gummi elaſtico fabricato, conſtat; cui tubus longus flexilis inſeritur, cujus in ore epiſtomium intercludens ponitur. Tubi hujus diameter quadrantem pollicis, ejus longitudo novemdecim aut viginti pollices, æquat.

Hic tubus, quo faciliùs flectatur, e lamina argentea, in formam ſpiralem contorta, fabricatur, corioque molliſſimo tegitur.

Quo

* Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii.

Quo a tubi flexura nimia dum detruditur, præcaveatur, ejus partem quoque conſtituit filum æneum craſſum per eum tranſiens, ſupernè reflexum, ne in ventriculum decidat, ac mucrone conico munitum, ne tubus œſophagum lædat.

Priuſquam adhibeatur inſtrumentum, oleo vel axungiâ porcinâ illinatur oportet.

Hoc inſtrumentum in Tab. XIV. delineatur.

In Actis Chirurgicis, LONDINI editis anno 1793, J. HUNTER inſtrumentum quodammodo ſimile, his verbis deſcripſit :

" The inſtrument made uſe of, was a freſh
" eel ſkin, of rather a ſmall ſize, drawn over
" a probang, and tied up at the end where it
" covered the ſponge, and tied again cloſe to
" the ſponge, where it is faſtened to the
" whalebone ; and a ſmall longitudinal ſlit
" was made into it, juſt above this upper li-
" gature.

" To

" To the other end of the eel ſkin was fix-
" ed a bladder and wooden pipe, ſimilar to
" what is uſed in giving a clyſter, only the
" pipe large enough to let the end of the
" probang paſs into the bladder without fill-
" ing up the paſſage. The probang, thus co-
" vered, was introduced into the ſtomach,
" and the food and medicines were put into
" the bladder, and ſqueezed down through
" the eel ſkin. An eel ſkin ſeems very well
" adapted for this purpoſe, being ſmooth,
" pliable, and readily paſſed into the ſtomach;
" but as caſes of this kind may occur where
" eels cannot be procured, a portion of the
" gut of any ſmall animal, as a cat or lamb,
" will make a very good ſubſtitute."

J. Hunter poſteà dicit, " that this inſtru-
" ment did not produce irritation ;" nec ex inſtrumento a Patre meo propoſito irritatio facta eſt. Hoc verò omnibus in exemplis

minimè

minimè verum eſt, in exemplo enim ab AIRD tradito *, res aliter ſe habuit.

Animadvertendum eſt quoque, re aliquâ in guttur fortiter impulsâ, vomitum non æquè facilè ac eadem partes tantùm leviter titillante, excitari.

Horum inſtrumentorum alterutrum feliciter adhiberi poteſt, aut œſophago ſpaſmo aut paralyſi laborante, aut veneno in ventriculum cepto.

Inſtrumentum verò priùs deſcriptum, huic uſui, altero melius inſervire videtur; illo enim remedia, leniendi veneni ſymptomata causâ, in ventriculum injecta, per utris reſilientia latera extrahi poſſunt, minimè verò per hoc a J. HUNTER propoſitum.

Inſtrumentum tale quoque utiliſſimum eſt materie acri in ventriculum admiſsâ, aut aëris enormi

* Vid. EDIN. Med. Eſſays, vol. i.

enormi copiâ ex fermentatione ibi nata; ſicut in animalibus ruminantibus, frugesque ſucculentas devorantibus, contingit.

Aëre enim irritatur ventriculus, conſtringitur œſophagus, et, perſtante fermentatione, ventriculus ita tandem diſtenditur, ut mors ſequatur.

Aër autem ibi incluſus, per tubum flexilem in ventriculum detruſum, certiſſimè emitti poteſt.

Pater meus, in ſcriptis res novas continentibus, (Anglicè *newſpapers*), rationem edidit, qua aër e ventriculis animalium ruminantium diſtento, removeatur. Verba ejus hìc loci referam.

" The ſwelling of the belly is owing to the " diſtention of the ſtomach, and particularly " the firſt ſtomach, by fixed air or carbonic " acid gas, which is diſengaged from the ten- " der and ſucculent graſs, in conſequence of " its quick ſolution and violent fermentation,

" while the diſcharge of it upwards, through
" the gullet, ſeems to be prevented by a ſpaſm
" or muſcular contraction of the upper ori-
" fice of the ſtomach. The dangerous and
" often fatal effects which follow the diſten-
" tion, are not owing to the fixed air, or the
" juices of the fermented graſs, acting as poi-
" ſons upon the ſtomach, as a moderate quan-
" tity of either produces no bad effects; be-
" ſides, the repeated experience of the gra-
" zier has ſhewn, that many cattle are imme-
" diately relieved and preſerved, by ſtabbing
" them with a knife or trocar, or by forcing
" a rope down their throats, and thus allow-
" ing the air to eſcape.

" Cattle, therefore, may with certainty be
" ſaved, if the air be drawn off in due time,
" without injuring the ſtomach or bowels;
" and this may eaſily be done, by paſſing a
" flexible tube, from the mouth, down the
" gullet, and into the ſtomach.

" This

" This tube is to be compoſed of an iron " wire, much larger than a common ſtocking- " wire, or about $\frac{1}{10}$th part of an inch in dia- " meter. In order to give it the cylindrical " form, it is to be twiſted around a thick rod " of iron; and, after taking it off the rod a- " round which it was turned, it is to be co- " vered with ſmooth leather.

" To the end of the tube, which is intend- " ed to be paſſed into the ſtomach, a brazen " pipe, two inches long, of the ſame ſize as " the tube, and pierced with a number of " holes, is to be firmly connected.

" To prevent the tube from bending too " much within the mouth or gullet, in time " of paſſing it down into the ſtomach, an " iron wire, $\frac{1}{8}$th of an inch in diameter, and " of the ſame length as the tube, is put with- " in it, which is to be withdrawn when the " tube has entered the ſtomach.

" The

" The ſpace from the foreteeth to the bot-
" tom of the firſt ſtomach of the largeſt ox,
" meaſures about ſix feet; the tube, there-
" fore, ought to be ſix feet long, that we may
" be ſure of its anſwering the largeſt oxen.

" And, to prevent the tube from being in-
" jured while it is introducing, a ſpeculum
" oris, of a large ſize, the under plate of
" which is one foot long, and three inches
" broad, and the ſcrew which ſeparates the
" two plates about ſix inches in length,
" ſhould be previouſly put into the ox's
" mouth, that his tongue may not come in
" the way, and that he may not cruſh or
" break the tube with his teeth.

" After the tube is paſſed into the ſtomach,
" it may be allowed to remain within it for
" any given length of time, as, when it is
" preſſed to one ſide of the throat, it does not
" interrupt the breathing of the animal.

" The

" The greater part of the elaſtic and con-
" preſſed fixed air will paſs through the tube, " and, if it be thought neceſſary, the remain- " der of it, or the ſuperfluous drink, may be " ſucked out by bellows fixed at the upper " end of the tube, with a couple of valves, " one at its muzzle, and the other in the ſide " of it, ſo diſpoſed as to allow the air to paſs " in the direction outwards.

" And it is material to add, that Mr Walker* has ſaved the lives of many ſheep, " as well as black cattle, by uſing this inſtru- " ment; and, from a late publication†, it ap- " pears, that this is a matter of much mo- " ment, and well worth the attention of the " farmer, as a great proportion of ſheep, not " leſs

* Walker on the Diſeaſes of Cattle.

† Naismyth on Sheep.

" leſs than $\frac{1}{5}$th of the whole flock, ſometimes
" periſh from this cauſe.

" It is alſo evident, that ardent ſpirits, or " any other fluid fit for checking fermenta- " tion, or other ſubſtances which may be uſe- " ful in other reſpects, can be injected through " ſuch a tube; alſo, the air is not only more " certainly diſcharged than by ſtabbing the " animal, but the danger is avoided which " the ſtabbing occaſions, not ſo much by the " irritation which the wound creates, as by " the air, and other contents of the ſtomach, " getting into the cavity of the belly, be- " tween the containing parts and the bowels, " exciting ſuch a degree of inflammation as " frequently proves fatal to the animal."

In dyſpepſia, hyſteria, typho, ventriculi humani inflationem ſpaſmo cardiæ comitatam, Pater meus aliique aliquoties notaverunt.

CAPUT

CAPUT SEXTUM.

DE OESOPHAGI PARALYSI.

Hæc œſophagi conditio morboſa haud rarò occurrit, et nunc partem tantùm morbi totius corporis, nunc morbum œſophago proprium, conſtituit.

Hemiplegiâ aliiſque paralyſeos exemplis, œſophagus aliquando laborat. Æger Patris mei curæ mandabatur, qui dimidiam ſaltem ſolidi cibi partem quem devorare conatus eſt, evomebat: Cibus, ut videtur, œſophago ejus inhærens, eundem effectum ac pluma gutturi ſani admota edidit.

Hic morbus, nunc per breve temporis ſpatium, nunc per totum vitæ decurſum, ægrum vexat.

Willis exemplum paralyſeos fibrarum œſophagi muſculoſarum tradit, in quo æger, cibo ſuo ſtylo balænario in ventriculum detruſo, in octodecim annos vitam protraxit *.

Opuſculi hujuſce fines, de plurimis aliis exemplis a ſcriptoribus traditis, nos pleniùs diſſerere vetant. De his conſuli poſſunt ſcriptores infrà notati †.

DE

---

* Vid. Pharm. Ration. P. I. ſect. i. cap. 2.

† Vid. Zeller. in Bald. n. Magaz. viii. B. p. 175.

Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Anno III. Obſ. 48.

Morgagni Epiſt. xxviii. art. 4.

Schenk. Obſ. Med. L. iii. Obſ. 13.

Schurig. Chylologia, pag. 267.

Tulpii Obſ. Med. L. i. c. 42.

Langii Opp. II. pag. 10, 11.

Hoffman. (Fred.) Med. Conſult. tom. i. pag. 232.

Aetii Tetrab. II. Serm. ii. cap. 33.

Marcelli Donati L. iii. c. 8. p. 261.

DE PROGNOSI.

Pharyngis aut œſophagi paralyſis, cæteris etiam corporis organis integris, periculo ſummo nunquam vacat.

Quoniam ex hoc morbo paucos ſæpè poſt dies ſupervenit mors, nihil dubito quin periculum morbi non ſolùm ex difficultate aut impotentia cibos devorandi proveniat, ſed etiam iis nervis malè affectis, quorum rami œſophago dantur.

Oeſophago igitur paralytico manente, ne cor, pulmones, aut viſcera chylopoëtica, in quibus cæteri rami paris vagi nervorum finem habent, eodem modo lædantur, timendum eſt.

DE CAUSIS OESOPHAGI PARALYSIM EXCITANTIBUS.

Rationem certam paralyſeos reddere nequimus.

Medici de cauſis morborum reddendis ſoliciti, varias hujus morbi rationes tradiderunt; modum autem quo paralyſim producunt, penitùs explicare non ſuſcipiam.

In exemplis paralyticis pluribus, ſalivam, mucumque gutturis, non copiâ uſitatâ ſecerni obſervatum eſt: hinc, omnes res ſalivam mucumve removentes aut abradentes, quales ſunt liquores calidi, ad dyſphagiam ciendam aliquid conferre poſſunt: hinc, alii rationem reddiderunt cur fœminæ huic vitio magìs opportunæ quàm viri ſunt; theæ ſcilicet infuſum calidum majori copiâ ſorbere ſolent *.

Fœminæ autem plus quàm viri mobiles naturâ éſſe videntur; indè dyſphagiæ magìs obnoxiæ ſunt.

DE

* Vid. Coward. De fermenti vitali Nutritio. Londini, 1695.

DE PARALYSEOS OESOPHAGI DIAGNOSI.

Oeſophagi paralyſis partem tantùm morbi totius corporis aliquando conſtituit.

Faucibus, propter devorandi difficultatem, aridis, dignoſcitur. Ægram nuper vidi, quæ inter fluida etiam ſorbendum, guttur ſibi interclusum, tuſſimque vehementiſſimam excitatam, ſenſit.

Vox quoque deficit aut amittitur.

Inteſtinis affectis, ſequitur conſtipatio.

DE MEDENDI RATIONE.

Præter remedia in aliarum partium paralyſi, vulgò intùs aut extrà adhibita; in œſophagi paralyſi curanda, remedia quoque ſtimulantia, tubis vel virga balænaria, parti œſophagi interiori feliciſſimè applicari poſſunt.

Tubo

Tubo uno metallico in guttur detruſo, altero ad cordis ſcrobiculum applicato, ſcintilla electrica ſecundum œſophagum mitti poteſt.

Oeſophagi paralyſi diu perſtante, æger vel enematibus vel cibo per œſophagum virgulâ balænariâ detruſo, (ſicut fecit Willis), diu nutriri nequit: Si verò inſtrumentum hoc adhibeatur, ne fibræ œſophagi muſculoſæ nimiùm diſtendantur, adeóque morbus ingraveſcat, periculum eſt; immò ægrorum exemplo qui hoc modo perierunt, memorantur.

Vel tubi flexilis, priùs in pag. 77. memorati, utriſque elaſtici ope, jus carnesque in ventriculum injici poſſunt.

CAPUT SEPTIMUM.

Dyſphagia aliquando etiam oritur, vel ex rebus ſedantibus in ventriculum receptis, quibus

bus œſophagus muneri ſuo impar ſit, vel ex rebus ſtimulantibus devoratis, aut fermentatione genitis, ventriculum vel diſtentione vel irritatione lædentibus.

Ad opium ab eis qui mortem ſibimet ipſis conſciſcere volunt, ſæpè refugitur; undè medici ſolertia neceſſaria eſt, ut ab effectibus ejus funeſtis præcaveatur.

Quò ex opio ſymptomata naſcentia faciliùs leventur vel tollantur, breviter auctorum ſententias de modo, quo corpus humanum ab eo læditur, attingam.

Alias reverà benè multas hujus rei rationes reddere, alii conati ſunt medici.

Hanc verò rem penitùs expendere, neque experimentorum aut concluſionum, indè ductarum fidem perſcrutari, in animo eſt.

Opium verò in animalia per nervos ſolos partis cui admovetur agere, credit Whytte. Fontana contra, eà per ſanguinem affici affirmat.

Pater

Pater meus opium, aliaque venena, non ſolùm nervos afficere, ſed id quoque abſorberi, et tunc opium ſanguini permixtum, in cordis et vaſorum nervos totumque genus nervoſum agendo, animalia extinguere, multis experimentis, collegit.

Dr ALEXANDER venenum reſorberi negat.

Medicus aut chirurgus citò poſt opium, aut opii tincturam, devoratam, in auxilium arceſſitus, funeſtos effectus ſæpè arcere potuerit.

Pater meus hominem vidit, qui ex permagna opii doſi ſtupore afficiebatur; ſuperſtite tamen ſorbendi facultate, (res boni ominis), quique poſt portiones emeticorum zinci vitriolati et antimonii tartariſati, quæ vomitum citò motum in duas horas protraxerunt, convaluit.

Dominus MACAULAY exemplum juvenis a ſe viſi, qui ℥ii opii devoraverat, mecum communicavit, quique remediis ſimilibus uſus convaluit.

Vir

Vir robuſtus, paroxyſmis hyſteriæ ſimilibus obnoxius, paroxyſmo finito, vini Gallici cyathum ſumere ſolebat; ſed, errans, cyathum laudani liquidi plenum exhauſit.

Paulò pòſt, errore cognito, vomitum fruſtrà ipecacuanhâ et antimonio tartariſato movere conatus eſt.

Æger, horâ undecimâ A. M. opii tincturam ſorpſerat; eumque poſt tres horas elapſas viſebam: tum comate laboravit, pulſusque arteriarum circiter quinquagies minuto horæ primò micabant, et clarè ſtertebat.

Poſtquam ita parumper permanſerat, vehementiſſimè exclamavit; et dein convulſionibus correptus fuit, ſpumâ ex ore fluente.

Vomitum, ob œſophagi ventriculique ſenſum abolitos, moveri nequivit.

Quò laudani effectus leniores eſſent, ei in ventriculum, inſtrumento in Tab. XIV. depicto, permagnam aquæ tepidæ quantitatem

injeci,

injeci, faucibus ſimùl per oris ſpeculum diductis.

Paulò pòſt enema ſtimulans per anum injectum fuit; et veſicatorio ventriculo, et cataplaſmatibus ſinapi utrique pedi impoſitis, abii.

Horâ P. M. octavâ, eum mortuum reperi.

Oxidnm arſenici album vulgò tanquam venenum devoratur; et, niſi ſulphure junctum, corpus humanum violenter afficit.

Diſcrepant auctores de modo, quo in corpus humanum agit.

Ex Wepferi * Sproegeliique experimentis, *oxidum* arſenici album cuti admotum inflammationem inducere, indéque tunicam ventriculi internam arſenico devorato inflammari, colligitur.

In

* De Cicut. Aquat. Ed. Basil, anno 1716.

In muſeo mei Patris ſervatur hominis ventriculus, cujus ſuperficies interior gangrænâ ob arſenicum devoratum exeſa eſt.

Alii *oxidum* arſenici album per ſpiculas, alii in genus nervoſum agendo, necare credunt.

Oxidum arſenici album œſophago et ventriculo ardorem et dolorem immanem movet; his ſuperveniunt nauſea et vomitus perpetuus; cardia tamen nonnunquam ſpaſmis adeò aſtringitur, ut vomitus fieri nequeat; in hujuſmodi exemplis, ventriculus tantoperè aëre diſtenditur, ut ſi pungatur aër magno cum ſtrepitu erumpit.

Ab hoc igitur ne ventriculus rumpatur cavendum.

Spiritus ſimùl difficile et cum dolore trahitur.

Arſenici *oxidum* album etiam nervorum diſtentiones inducit; ſique æger diris ejus ef-

 fectibus

fectibus ſupervixerit, paralyſis omni medicinæ ſæpè reſiſtens, ſupervenit.

Dolor et inteſtinorum ardor maximè augentur; et tandem corporis tumor et maculæ, et pulſus arteriarum celerrimi et abnormes, convulſiones, ſudores gelidi, et delirium quibus æger ſuccumbit, ſuperveniunt.

Qui fuſiùs de ſignis arſenico illatis certior fieri velit, auctores infrà notatos evolvat *.

Alia remedia, digitalem, nimirùm, hyoſcyamum, cicutam, aconitum, &c. nimiâ copiâ data

* Lieutaud Hiſt. Anat. Med. vol. i. pag. 39.

Morgagni Epiſt. iii. et vi.

Wepferi Cicut. Aquat. Hiſt.

Plenk. de Venenis.

Mead on Poiſons, pag. 220 et 221. 8vo edit.

data, ſigna his quæ arſenicum movere ſolet haud diſſimilia ciere, hìc loci memoratu dignum videtur.

Quaſdam tamen res quibuſdam animalibus lethales, aliis animantibus minimè nocere, notandum eſt; ſic, capri cicuta, vaccis perniciofiſſima, impunè veſcuntur*; porci hyoſcyamo pingueſcunt; equus vitri antimonii quantitatem quæ centum homines necaret, impunè tolerare poteſt; canis opii copiam homini huic non aſſueto lethalem, ſine periculo devorare poteſt: Contrà autem, doſis jalapæ aut nucis vomicæ, aut amygdalæ paucæ amaræ, eundem convellerent aut extinguerent.

Si medicus in foro ſententiam ſuam num mors alicui arſenico illata fuerit, interrogetur, ad hæc indicia præcipuè animum attendat.

Arſenicum

* Vid. Withering's Arrangement of Britiſh Plants, vol. ii. p. 304.

Arſenicum ob pondus et difficultatem quâ ſolvitur, alias inter res in ventriculo reconditas, detegi poteſt, plurimâ aquâ eis affuſâ, ut res ſupernatantes abluantur; dum hoc fit, arſenicum pondere ſuo imum vas petit, et accuratè collectum, exſiccatum, et experimentis ſubjectum, ita detegitur.

Oxidum arſenici album ferro candenti injectum, vaporem album emittit, et ſi carbonicum adſit odorem allii diffundit.

Hoc *oxidum* in formam metallicam reducitur, ſi cum pulvere ex duabus partibus tartari cum una nitri ad carbonem deflagratis teratur, et tubo vitreo leviter obturando indatur, et juſtò caloris gradui objiciatur.

Arſenicum hoc modo reductum, inter duas cupri laminas poſitum, et carbonis pulvere circumdatum ad aërem arcendum, ignis ope in vaporem vertitur, qui cuprum colore plumbeo argenteove tingit.

Si

Si arſenicum ferro ad tantum caloris gradum calefacto injiciatur, ut arſenicum in vapores abeat, odor allii diffunditur; ſi autem ferrum adeò calefiat, ut arſenicum ignem concipiat, odor allii multò minor quàm in priori exemplo percipitur.

DE MEDENDI RATIONE.

Veneni expulſio e corpore, medico primùm aggredienda.

Ipſa venena vomitum ſæpiſſimè per ſe cient; prætereà, inter vomendum, remedia ventriculum a venenis defendentia, et eadem diluentia, adhiberi debent.

Emetica autem interdum dentur oportet.

Cardia tamen ſpaſmo conſtricto, nihil niſi vi impulſum ventriculum intrat; ideoque WEPFERUS tubum flexilem in ventriculum detruſit; inſtrumento verò ſuprà, pag. 77, deſcripto, venenum dilui ac deinde elici poteſt, ſiquidem evomi nequit.

Si venena extrahi nequeant, auxilia quæ eorundem acrimoniam minuant, neceſſaria fiunt: Ad hanc rem, NAVIER, ſolutionem hepatis ſulphuris, quam arſenicum innoxium miteque reddere credit, laudat.

Ut ab arſenici actione defendantur ventriculus et inteſtina, utque leniter ſimùl ſolvatur alvus, oleum ricini, jusque ovinum, dari poteſt.

Lac, olea, et præſertim ovorum alba, quippe arſenicum ſuſpenſum tenent, proſunt.

Cathartica fortiora, ſtimulo ſuo, inteſtinorum dolorem inflammationemque augent.

Si æger aliquandiu ſupervixerit, diæta mitiſſima convaleſcenti præcipienda eſt. Dato ſubindè opii pauxillo, ſcintilla electrica adhibeatur, quo ingens mobilitas quæ arſenico efficitur, ut nos docet cel. DE HAEN, minuatur.

Quoniam ab eis qui vitam ſibi venenis extinguere volunt, ad arſenicum opiumve vulgò

confugitur,

confugitur, de indiciis indè illatis, remediiſque quibus his occurratur, ſuprà copiosè dictum eſt.

De venenis autem aliis diſſerere, opuſculi hujus limites minimè ſinunt.

Quantum diverſa ciborum genera, quæ in fermentationem ruunt, in ventriculum vi ſedante agunt, experientia nos nondum docuit: quoties autem aër tantâ vi intra ventriculum colligitur, ut ſpaſmum moveat, é ventriculo, modo ſuprà, ad Caput Quintum, deſcripto, elici debet.

CAPUT OCTAVUM.

DE DYSPHAGIA, RUPTURA, VULNERIBUSQUE, OESOPHAGI NATA.

Oeſophagus, vomitûs vi, nonnunquam divellitur.

Dr

Dr Dryden Patri meo exemplum narravit, in quo, vomitûs vi Gula diſrupta, Pleuraque ſiniſtra divulſa fuit *, adeò ut in hujus cavum ea quæ in ventriculo continebantur, tranſiiſſent, et brevi mors.

Oeſophagus etiam aliquando vulneratur.

Hoc in exemplo, ſufficit ut partes divulſæ ſibi accuratè per *ſuturam interruptam* admoveatur. Quàm citiſſimè conficiendum eſt hoc opus, aciculis, ne vaſa ſanguifera nervique lædantur, intrinſecùs ingredientibus factam. Totumque vulnus pannis denſioribus tegendum; aër enim frigidus, eas ad partes, ac præcipuè nervos principes, qui propè œſophagum curſum tenent, admiſſus, maximum periculum inferre ſolet.

---

* Vid. etiam Boerh. Opuſcul. pag. 98.

Fig. 2.

Fig. 4.

Fyfe del.

J. Archibald Sc.

TABULARUM EXPLICATIO.

T A B. I.

Fig. 1.—Hæc figura curſum fibrarum muſculoſarum ex parte œſophagi anteriori indicat.

AA Fibræ œſophagi externæ muſculoſæ in longum abeuntes.

BB Fibræ interiores muſculoſæ tranſverſæ.

CC Membrana pharyngis intima.

Fig. 2.—In hac figura fibræ externæ longitudinales, ſupra partem œſophagi inferiorem et cardiam, delineantur.

Fig. 3.—Hac in figura fibræ muſculoſæ ex pharyngis œſophagique parte poſteriore depinguntur.

AA Fibræ obliquæ muſculoſæ pharyngis externæ.

B Fibræ pharyngis longitudinales muſculoſæ.

aa Membrana pharyngis intima.

CC Fibræ longitudinales œſophagi externæ muſculoſæ.

DD Fibræ muſculoſæ œſophagi interiores tranſverſæ.

Fig. 4.—Hæc figura oſtendit curſum fibrarum œſophagi muſculoſarum interiorum, ſupra partem œſophagi inferiorem et cardiam.

Fig. 5.—

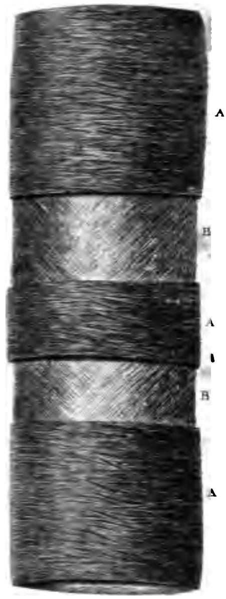
AA Fibræ muſculoſæ externæ longitudinales œſophagi.

BBBB Membrana œſophagi intima, quæ in tres partes dividi poteſt.

Plicæ ex hujus membranæ duplicatura formantur, ſuntque evidentiſſimæ, quà duæ aciculæ inſeruntur; nam œſophagus figuræ parte ſuperiori expanditur, et hinc plicæ viſum penitùs effugiunt.

Lineæ

TAB. II.

A. Fyfe del. | W. Archibald sc.

TAB. III.

Lineæ ad partem figuræ ſuperiorem undas referentes, vaſcula ſanguinea monſtrant.

Fig. 6.—Partem qua œſophagus ventriculum ingreditur, oſtendit.

A Speciem ferè radiorum inſtar, quam plicæ membranæ internæ ad cardiam exhibent, monſtrat.

BBBB Tunica ventriculi villoſa.

TAB. II.

Hæc tabula fibras muſculoſas œſophagi bovis monſtrat.

AA Fibræ muſculoſæ externæ ſeſe invicem decuſſantes ad partem figuræ mediam.

BB Fibræ muſculoſæ interiores ſeſe invicem decuſſantes, more linearum literæ X.

TAB. III.

Fig. 1.—Oeſophagum pueri novennis monſtrat, in quo nummus æneus, quatuor annorum

rum ſpatio, inhæſerat; undè factum fuit, ut œſophagus ad locum literâ C deſignatum ampliatus, et ad partem B notatam præter naturam conſtrictus et induratus fuerit.

Porrò infra partem dilatatam, œſophagus juſtò anguſtior eſt.

Fig. 2.—refert tumorem cavum, partim intra, partim extra nares, ſitum.

AA Pars tumoris quæ ſitum habuit intra nares.

BB Pars tumoris quæ extra nares ſitum habuit.

D, Fiſtulam per quam filum ex viſcere felineo E immiſſum fuit; F ſtylum bifidum, quo filum ad partem tumoris ſuperiorem, truſum fuit.

Hoc modo tumor ſublatus fuit.

Fig. 3.—partem ſuperiorem tumoris monſtrat.

TAB.

TAB. IV.

TAB. IV.

In hac et ſequenti tabula, fines ſolùm inſtrumentorum infimi, juſtâ magnitudine, depinguntur.

Cæteræ partes inſtrumentorum juſtæ tantùm longitudinis partem tertiam exæquant.

Fig. 1. et 2.—hamos obtuſos, ad pecuniam ex gutture extrahendam, monſtrant.

Figuris ambabus partes notatæ AA e chalybe fabricantur; cæteræ inſtrumentorum partes ex ſtylo balænario conſtant.

Fig. 3.—inſtrumentum ad acus ex gula removendas monſtrat.

A Os cetaceum, cui ſetæ BBBB inſeruntur.

CC Fiſtula e corio molliſſimo confecta.

Quando inſtrumentum infra partem cui inhæret acicula, detruditur, fiſtula primò eſt ſubducenda, et tunc os cetaceum, cui ſetæ inſeruntur: quo fiat ut acus irretiantur.

In

tur.

d.

em cui in-

ula primò eſt

ceum, cui ſetæ in-

us irretiantur.

In

In Fig. 4.—inſtrumentum aliud ad aciculas ex gula removendas delineatur.

Conſtat ex oſſe cetaceo, cui forceps AA, e chalybe fabricatus, affigitur, qui clauditur annulis metallicis BB, vique ſuâ reſiliendi deducitur forceps.

Hoc inſtrumentum per œſophagum immittitur; et quando eſt, cur putemus corpus extraneum inter forcipis dentes ſedere, rem forcipe arreptam ſubducimus.

Fig. 5.—conſtat ex ſtylo balænario cui duo globuli ex ebore tornati affiguntur.

TAB. V.

Fig. 1. — inſtrumentum ab Domino Jardine propoſitum, ut res parvæ in œſophago reconditæ tollantur, monſtrat.

Inſtrumentum ex filo æneo AA, fiſtulâ coriaceâ B tecto, conſtat.

Partes

TAB. V.

Fig. 3.

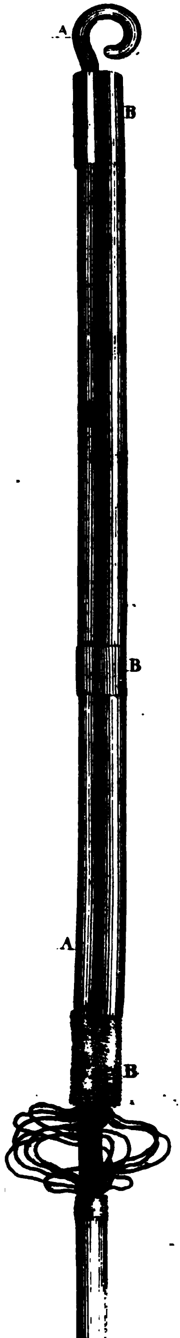

Fig. 2.

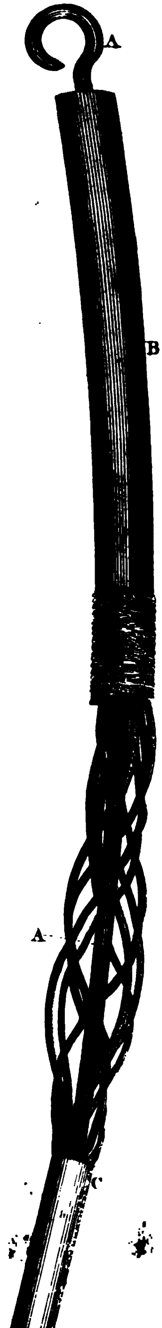
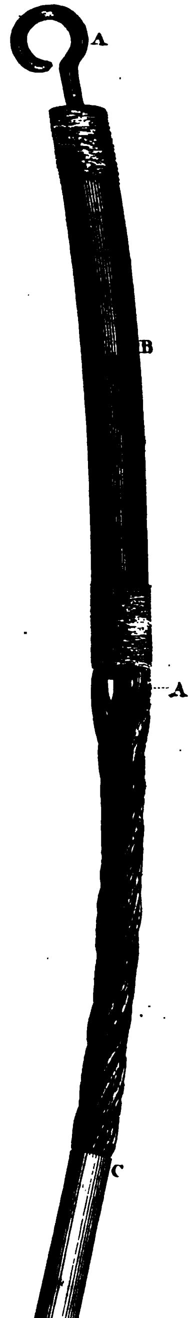

Fig. 1.

A Fyfe del.

D. Lizars Sculp.

Partes viſceris felinei juxta finem fiſtulæ B inſeruntur, et ad partem inferiorem fili æ-nei C.

Fiſtulâ detrusâ, partes viſceris felinei extrorsùm moventur, et quo plus fiſtula deprimitur, eo plus partes viſceris felinei ab filo æneo removentur.

Inſtrumentum in œſophagum detruditur, uti in Fig. 1. delineatur; detruſo autem in œſophagum infra corpus extraneum, fiſtula deprimitur, uti in Fig. 2. delineatur; et ita fortaſsè corpus extraneum deprehendemus.

Sed cum fiſtula coriacea viginti pollices longitudine exæquans, juſtâ exilitate, et pretio ſatìs vili fabricari nequeat, inſtrumentum ſimile ex filo æneo, vel virga balænaria, fieri poteſt. Vide Fig. 3.

AA Virga balænaria, cui partes viſceris felinei, uti in exemplo priori, figuntur.

BBB Annuli.

Annulos

Annulos deprimendo partes viſceris felinei, longiùs ex filo æneo removentur.

TAB. VI.

Hæc tabula capitis ſectionem exhibet, ut tumoris ſitus ex ſuperiore gutturis parte naſcentis, et modus quo deleri poteſt, faciliùs intelligatur.

Fig. 1.—tumoris ex gutture nati, æquè firmi ac uterus non gravidus, ſectionem exhibet: multis vaſculis ſcatebat.

Fig. 2.—

AA Capitis ſectionem exhibet.

BB Partem externam naris dextri.

C Septum inter nares et os.

D Uvulam.

E Vertebras cervicis.

F Tumorem, Polypum dictum.

G Tubum per narem immiſſum.

Tubus

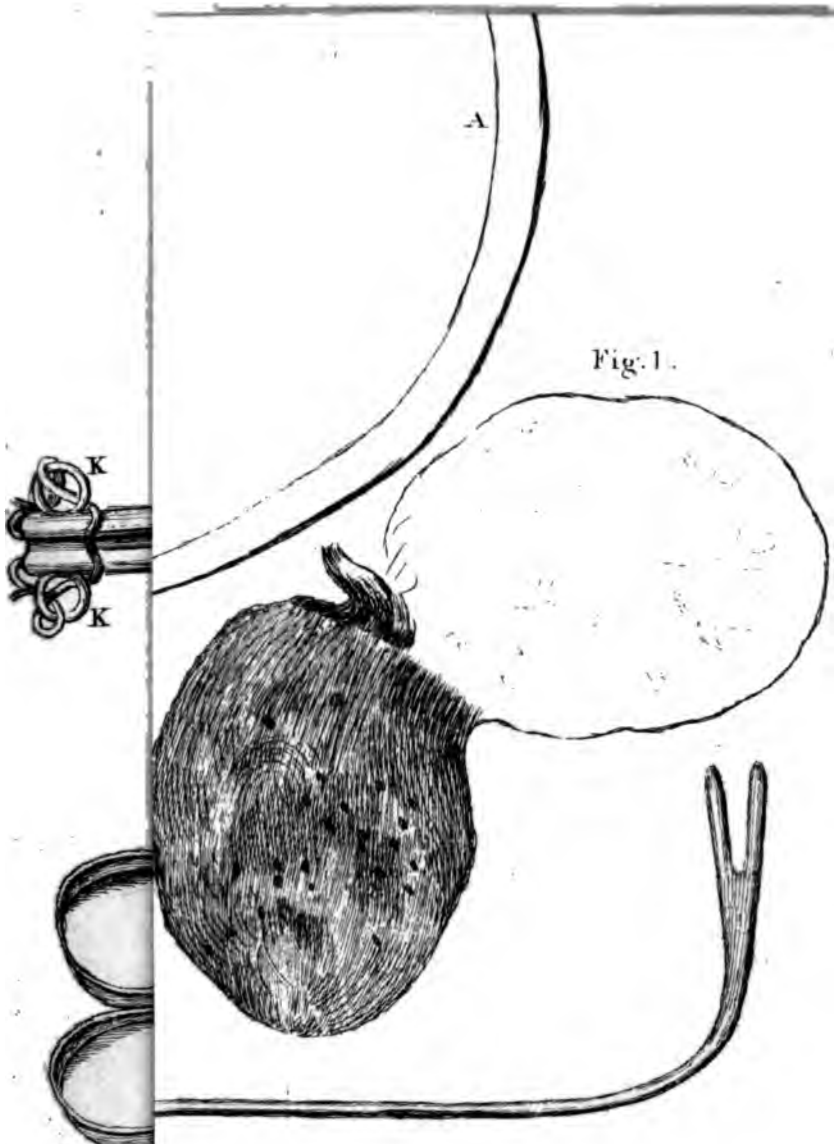

Fig. 1.

Tab. VII.

Tubus in narem immittitur, cum viſcere felineo, quod dein inter uvulam D et tumorem F deprimendum eſt. Digito in os immiſſo, vel inſtrumento Fig. 4. depicto, viſcus felineum ſurſum truditur, et tumoris radicem amplectitur. Viſcere felineo arcto reddito, tumor brevi deletur.

TAB. VII.

Hæc tabula duos tumores ex œſophago natos exhibet; œſophagus præterea eſt morboſus.

A Epiglottidem.

B Partem pharyngis poſteriorem.

C Oeſophagum.

DD Oeſophagi partem induratam et anguſtatam.

E et F Tumores ex œſophagi membrana intima nati.

I et K Oeſophagi tunicam intimam morboſam, parte tunicæ intimæ œſophagi pure exesâ.

M Aortam deſcendentem.

T A B. VIII.

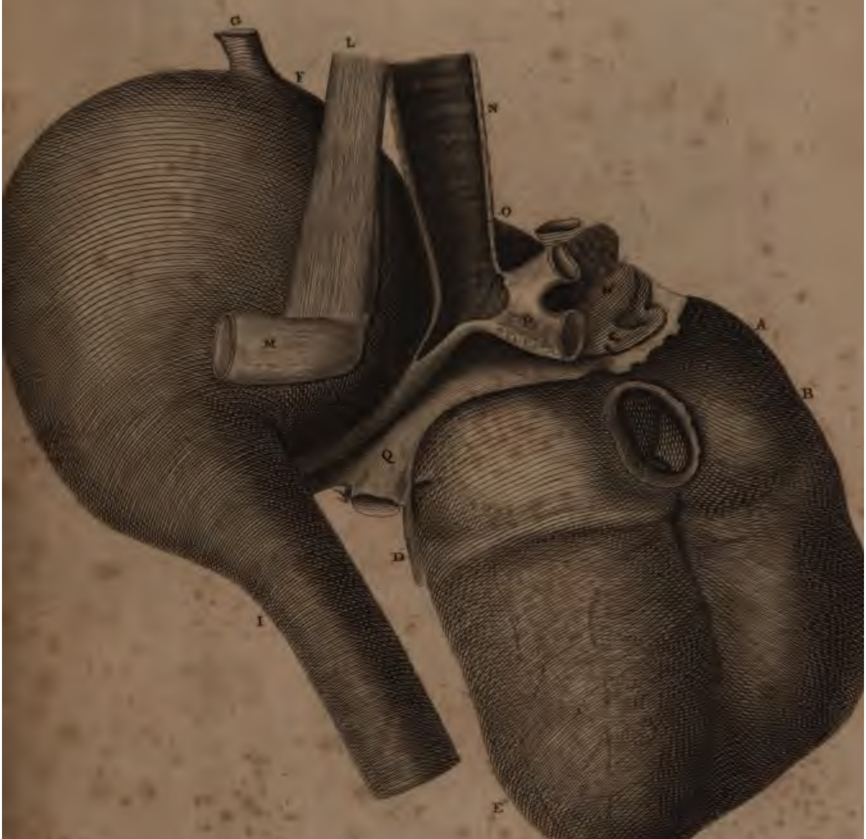
Æger ex quo hoc ſpecimen adeptum fuit, diu dyſpnœa dyſphagiaque laborabat.

Hâc tabulâ, conſpectus poſterior aneuriſmatis ingentis aortæ arcus, initiique aortæ deſcendentis, circiter molis naturalis partem dimidiam, exhibetur.

A	Ingreſſum venæ cavæ inferioris in cordis auriculam dextram.
B	Auriculam dextram.
C	Ventriculum dextrum.
D	Auriculam ſiniſtram.
E	Ventriculum ſiniſtrum.
FHI	Aneuriſma aortæ arcus.
G	Arteriam ſubclavianam ſiniſtram.
L	Oeſophagum ex trachea aneuriſmate divulſum.
M	Partem œſophagi inferiorem ſurſum verſam.
N	Tracheam.

O

TAB. VIII.

TAB. IX.

A Fyfe del.t D Lizars Sculp.t

O Locum quo in duos ramos trachea dividitur.

P Ramum dextrum.

Q Ramum ſiniſtrum, compreſſum et anguſtatum aneuriſmatis mole.

TAB. IX.

Hæc tabula naturæ luſum vaſorum ex aortæ arcu orientium exhibet: quo devoratio et reſpiratio impediri potuiſſent.

Hoc in exemplo rami quatuor ex aortæ arcu originem duxerunt.

A Aortæ arcum.

B Carotidem dextram.

C Carotidem ſiniſtram.

D Arteriam ſubclavianam dextram. Originem ducit ex aortæ arcu paulò infrà tres alias arterias, indè dextrum latus petit, iterque tenet ponè tres alias arterias, et ponè tracheam F.

E Arteriam ſubclavianam ſiniſtram.

GG Arterias vertebrales.

HH Sterni extremitates inciſas.

K Laryngem.

F Tracheam.

TAB. X.

Ægra ex qua hoc ſpecimen exſectum fuit dyſphagia diu laboraverat.

Hac in tabula ulceris dextri lateris pharyngis ſitus exhibetur. Situs ulceris verus conſpectu partium laterali in Fig. 1. conſpicitur, et locus ulceris ab literis A, B, C, D, notatur.

Per ulcus hoc, pharynge exesâ per foramina EEE pus in laryngem erupit, ægramque ſuffocavit.

F Oeſophagum apertum monſtrat.

Fig. 2. — conſpectum earundem partium poſteriorem monſtrat.

A Epiglottidem.

B Laryngis corpus morboſum et induratum.

TAB. X.

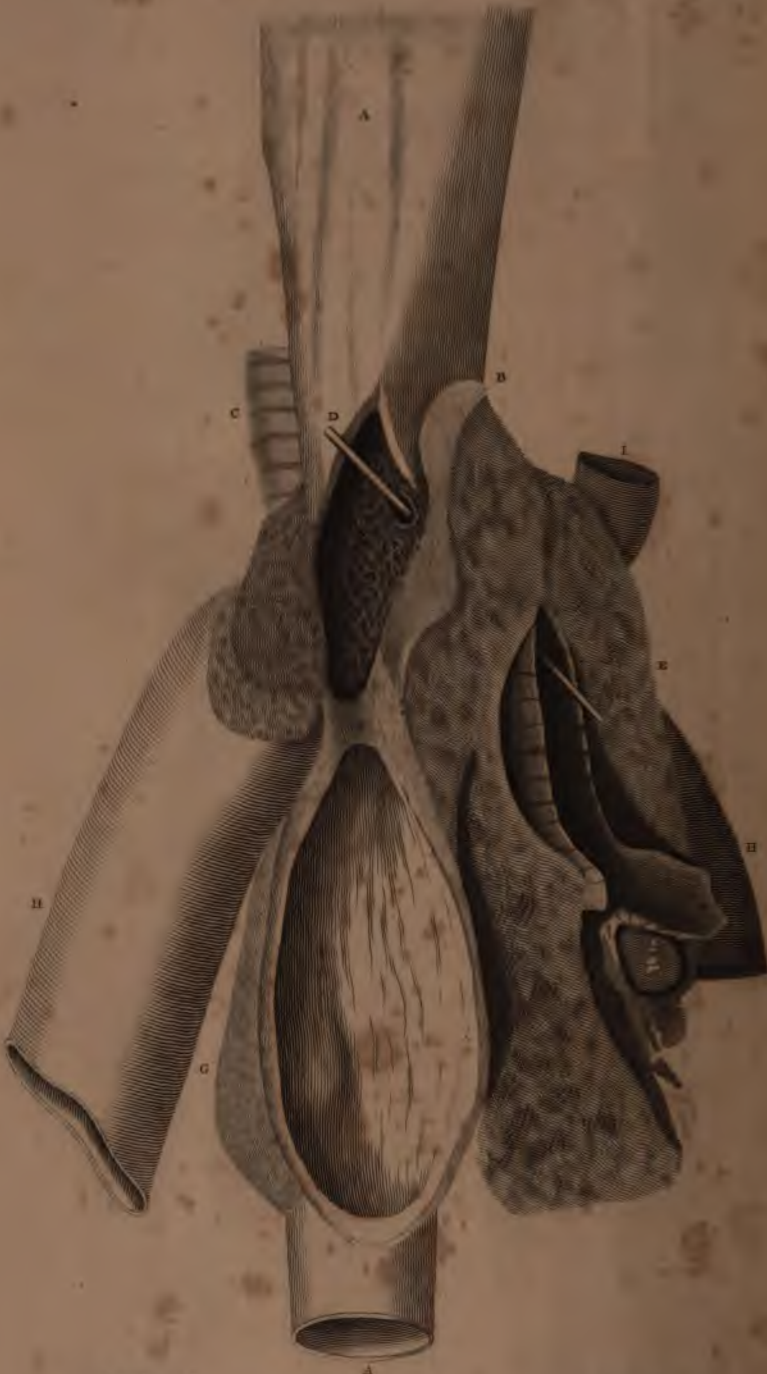
Fig. 2.

Fig. 1.

TAB. XI.

A. Fyfe del.   R. Archibald sc.

C Oeſophagum apertum.

DDD Foramina pure exeſa, ita ut materies purulenta ſub epiglottide, inque laryngem tranierit.

TAB. XI.

Hæc tabula partes œſophagi poſteriores, easque quæ ei vicinæ ſunt, exhibet.

Hoc in exemplo, materies purulenta in œſophago nata, iter inter œſophagum et tracheam fecit, et in tracheam irrupit, quo æger ſuffocatus fuit.

AA Oeſophagum.

B Partem œſophagi ulcere exeſam oſtendit.

C Tracheam.

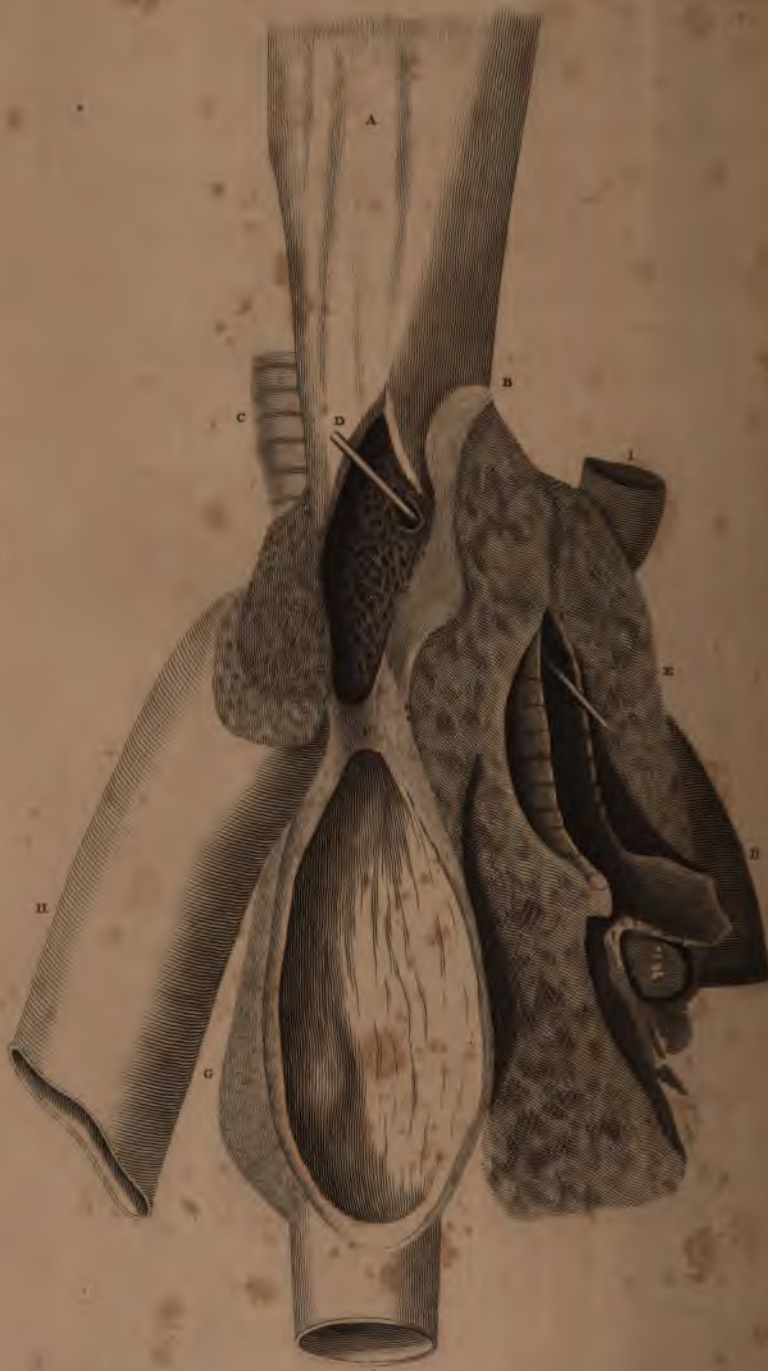
D Acum tranſmiſſum per iter præter naturam factum inter œſophagum et literam E ramum dextrum tracheæ.

F Partem œſophagi coanguſtatam.

G Plicas tunicæ intimæ œſophagi.

H Aortæ arcum.

TAB. XI.

A. Fyfe del. [illegible] sc.

C Oeſophagum apertum.

DDD Foramina pure exeſa, ita ut materies purulenta ſub epiglottide, inque laryngem tranierit.

TAB. XI.

Hæc tabula partes œſophagi poſteriores, easque quæ ei vicinæ ſunt, exhibet.

Hoc in exemplo, materies purulenta in œſophago nata, iter inter œſophagum et tracheam fecit, et in tracheam irrupit, quo æger ſuffocatus fuit.

AA Oeſophagum.

B Partem œſophagi ulcere exeſam oſtendit.

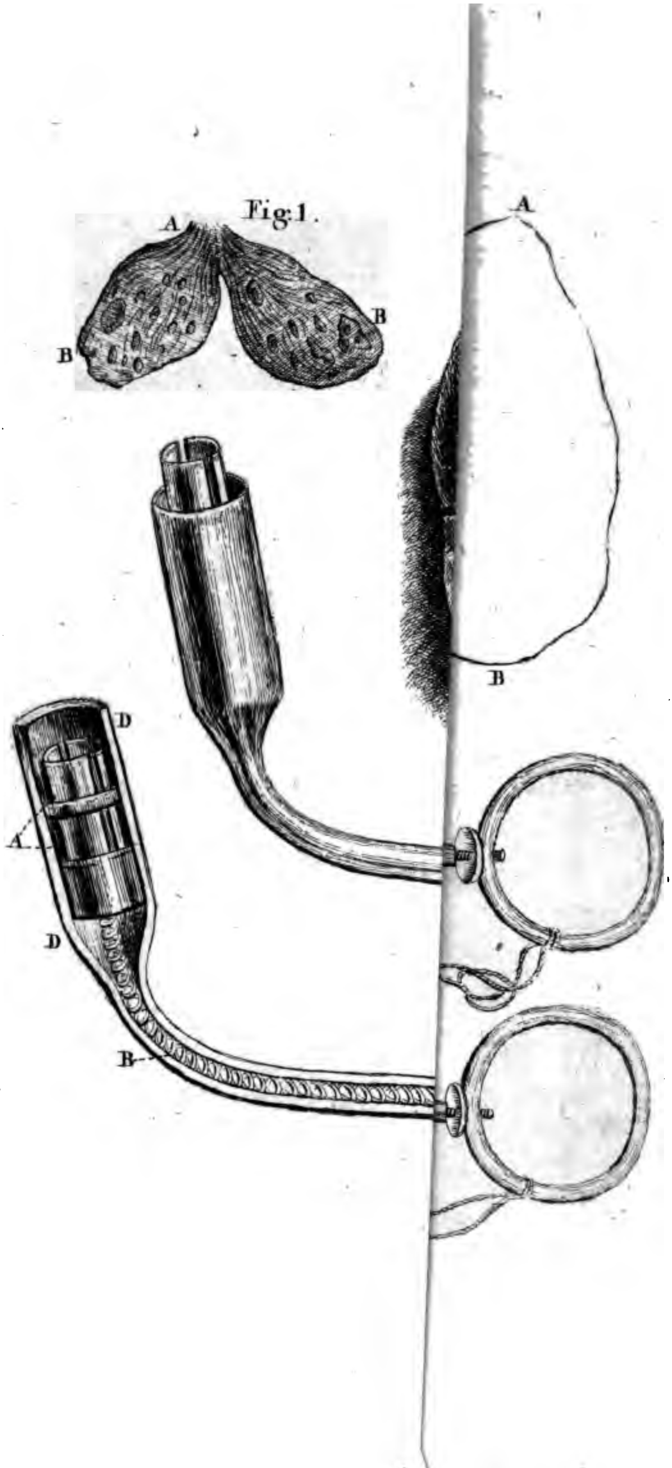
C Tracheam.

D Acum tranſmiſſum per iter præter naturam factum inter œſophagum et literam E ramum dextrum tracheæ.

F Partem œſophagi coanguſtatam.

G Plicas tunicæ intimæ œſophagi.

H Aortæ arcum.

Fig:1.
A
B
B
A
B
D
A
D
B

Viſcus felineum duplex cum tubo N per narem in os immitti debet, et tumor irritato gutture in os evocatur; hoc facto, ſi rurſus viſceris felinei fila a ſe invicem ſeparentur, tumor inter eos recipi poteſt, et incluſus, in œſophagum ſimul cum viſcere felineo redibit, tunc per fiſtulam flexilem N viſcus felineum adeo arctè radicem tumoris conſtringit, ut circuitum ſanguinis per eum impediat, et ita tumor decidet.

M Tumoris radix.

OO Duo annuli fiſtulæ affixi, circa quos viſcus felineum figi poteſt.

TAB. XIII.

Fig. 1. et 2.—Tumores ex gutture ſublatos oſtendit.

Fig. 3.—Tumoris ſectionem in gula nati oſtendit.

Fig. 4.—Tumoris ſectionem qui ex amygdala pendebat, indicat.

Fig.

Fig. 5.—inſtrumentum exhibet quo nitras argenti tumoris ligatura ſublati radicibus admoveri poteſt; conſilio præcavendi ne tumor renaſcatur, partimque ſanguinis fluxum ſiſtendi cauſa.

Fig. 6. — ejuſdem inſtrumenti ſectionem oſtendit.

A Argenti nitratis receptaculum.

BB Filum argenti, nitratis receptaculo affixum.

C Aciculam quæ utrivis ex foraminibus FFF in inſtrumenti caule perterebratis, qua nitratis receptaculum plus minusve pro chirurgi arbitrio ex fiſtula DDD protruditur.

T A B. XIV.

Hæc tabula exhibet inſtrumenta juſta magnitudine, tertiam tantùm juſtæ magnitudinis partem exæquantia; ſi excipias quartam figuram, quæ operationibus in corpore humano inſtituendis juſtam habet magnitudinem.

Fig.

TAB. XIV.

A Pyle del.

Fig. 1.—ampullam ex gummi elaſtico fabricatam refert.

B Epiſtomium, quo cavetur ne liquor ex ampulla effluat.

C Epiſtomii finis, qui inſeritur fini infimo tubi DD, in Fig. 2. exhibiti.

Finis ſuperior tubi DD rotundus fieri debet, ne œſophago, inter immittendum, noceat.

Fig. 3.—filum æneum exhibet, quod inſeritur tubo DD, ne hic dum in œſophagum tranſit, nimiùm flectatur. Finis A debet eſſe conoideus, ut finem ſuperiorem DD quàm accuratiſſimè impleat.

Fig. 4.—ſpeculum oris Garengeot exhibet. Ex duabus laminis metallicis A B, quæ ſibi invicem columnis C D annectuntur, conſtat. Hæ duæ laminæ cochleam E (Anglicè *ſcrew*) movendo, a ſe longiùs diſtabunt: et

hinc os plus minùs, pro chirurgi arbitrio, aperiri poteſt. Hoc inſtrumentum juſta mole fabricatum, adhiberi poteſt, quando tubo in pagina 83. deſcripto utimur, ad aërem in ventriculis quadrupedum natum eliciendum, ne tubus ab animalium dentibus lædatur.

FINIS.

